SERIA II.—ANUL IV, No. 871—264. **Ediţia a treia** DUMINECĂ, 20 SEPTEMBRE 1898

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

In ţară, pe an . . . . 20 lei
„ streinătate . . . . 40 „

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

REDACŢIA

No. 3 — STRADA CLEMENŢEI — No. 3

EPOCA

NUMĂRUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Pagina III-a, linia 30 bani
„ IV-a, „ 15 „

INSERŢIUNI şi RECLAME, linia corp 8, 2 lei

ADMINISTRAŢIA

No. 3 — STRADA CLEMENŢEI — No. 3.

„Tratativele cu Trădătorii”

ULTIMATELE PLASTOGRAFILOR

Gazeta plastografilor este foarte exigentă pentru alţii, în materie de dovezi. Din nefericire, este aşa de ridiculă formulînd cererea, în cît, cu toată gravitatea chestiei, îţi vine să rîzi de atîta prostie.

Voinţa ne adresează *un ultimat*; da, un ultimat în regulă, tipărit cu litere de un cot.

Iată punctele ultimatului:

1) Să dăm în fotografie întregul act cu pricina.

2) In lipsă de fotograf, să spunem: a) de cine e semnat actul, b) ce dată poartă, c) ce număr de registratură poartă, d) dacă mai persistăm a susţinea că actul emană din gremiul primministerului unguresc.

Aceşti oameni, dovediţi de mincinoşi şi păcătoşi, ţin a se face în fie-care zi şi ridiculi.

D'apoi bine, colectiviştilor, nu vedeţi că spuneţi numai prostii?

Noi înţelegeam ca acum două săptămîni, *înainte* de publicarea scrisorilor Voina şi Miron şi înainte chiar de apariţia aşa zisului *comunicat* unguresc, atunci, cînd existenţa *materială* a actului nu numai că era tăgăduită, dar susţineaţi că actul este o plastografie, să ne fi cerut fotografiarea lui, semnatarul actului, data actului şi numărul oficial de înregistrare.

Aceste toate ar fi putut servi a face convingerea că actul este autentic, că actul nu este falş. Şi încă pînă la oarecare punct.

A ne cere asemenea lucruri, astă-zi, este mustar după masă.

Astăzi, în adevăr, nimeni nu mai atacă *materialitatea* actului, nimeni nu mai susţine că actul nu există.

Dacă nu ar fi de cît atestarea guvernului unguresc, care recunoaşte că actul există, încă ar fi destul pentru orî-care trăeşte în această chestie din mila ungurilor.

Fiind aşa, adică guvernul unguresc afirmînd *că actul există*, lăsăm de o parte chiar mărturia mitropolitului Roman, aceea a protopopului Voina—întrebăm: la ce mai poate servi *fotografiarea*, la ce mai poate servi *semnătura, data* şi *numărul de ordine*?

Ca să se dovedească ce? Că actul nu există? Nu, căci dovada este făcută.

Atunci?

Despre ce a fost între noi discuţia, dacă nu despre autenticitatea saŭ falsitatea actului? Astăzi, indiferent de întregimea lui, de semnătură, de data şi de numărul de ordine, s'a constatat că partea citită şi apoi publicată de d. Take Ionescu este exactă, este adevărată. Numiţi această lucrare, scrisoare particulară, rescript, memoriŭ, simple note saŭ informaţiŭ, ea există.

Actul în chestie, fie el iscălit de cutare saŭ cutare persoană, poarte data de Aprilie saŭ 10 Martie, aibă cît număr de ordine No. 4560 saŭ No. 2430; actul fie de zece coli saŭ numai că fu citit de d. Take Ionescu,—chestia este: acest act cu partea care este în discuţie, există el? Este autentic? Dacă da, atunci de ce toate aceste pretenţiŭ ridicule?

Căci, mai la urmă, să ne închipuim că cine-va ar pune mîna, prin surprindere, şi numai pe o bucată dintr'un act foarte important, şi că acea bucată are prin ea însăşi un înţeles complect şi compromiţător pentru un om de Stat.

Urmează de aici că acea parte nu are nici o valoare, cu toate că se dovedeşte autenticitatea ei, numai pe cuvîntul că semnătura lipseşte, că data din capul actului nu o poate acel cine-va da, nici numărul de ordine?

Dar bine, pe semne aţi ajuns în o complectă stare de imbecilitate. — Căci numai un imbecil poate cere în mod serios să dovedim cum este scris un act, a cărui autenticitate nu este negată de cel de la care el porneşte.

De cît să cereţi fotografiarea actului, mai bine ar trebui să vă fotografiaţi voi, ca să vedeţi ce mutră aveţi în urma scrisorilor părintelui Voinea şi chiar a comunicatului unguresc.

Voinţa ne mai întreabă un lucru: dacă persistăm a susţinea că actul a plecat din *gremiul prim-ministerului unguresc*.

Mai mult de cît totdeauna.

Pentru cuvîntul că aşa afirmă mitropolitul Roman şi pentru că *acest lucru este confirmat de comunicatul* unguresc.

Comunicatul zice că scrisoarea în chestie a eşit *fără ştiinţa lui Bánffy*, dar nu că nu a eşit de loc din cancelariatul preşedinţiei. Comunicatul mai zice că persoana care s'a servit de organul preşedinţiei, nu este, strict vorbind, un funcţionar.

Aceasta este alt-ceva. Şi ceea ce *Voinţa* ne întreabă, e cu totul alta.

Dovadă că actul avea toate formele actelor emanate de la *gremiul amintit*, este că aşa a luat lucrul mitropolitul Roman primind actul, şi aşa l'a considerat şi il consideră, adică ca o adresă oficială serioasă, la care trebue să se răspundă imediat, ca la orî-ce act al autorităţei superioare competente.

Mitropolitul Roman, primind actul, şi-a dat seamă de oficialitatea şi gravitatea lui, de aceea tot oficial l'a trimes părinteluĭ Voina, oficial, însă confidenţial. Iar Eforiĭ şcoalelor din Braşov nu aŭ crezut un singur moment că actul ar fi o simplă scrisoare particulară, dovadă că s'aŭ întrunit, aŭ discutat, aŭ luat hotărîrĭ pe carĭ le-aŭ transmis Mitropolitului.

De altminterea, Ieszenszky este dovedit din scrisoarea părinteluĭ Voina, că s'a dus peste cîte-va zile după trimeterea actului, la mitropolitul Roman, *ca să ia răspunsul*.

Or, cum Ieszenszky este funcţionar public, şeful secţieĭ naţionalităţilor, trebue să fie cine-va prea prost să creadă că acest înalt funcţionar,—decoratul lui Sturdza—era să se deranjeze în persoană ca să vie să ia de la Mitropolitul Roman, *răspunsul la o scrisoare privată*.

ŞIRETLICURĬ PROSTEŞTĬ

Organul ocnaşului Mărgăritescu şi al guvernului face pe şiretul.

Sub aparenţa de a pretinde mai multă lumină — lucru de prisos de vreme ce în chestiunea trădăriĭ lui Sturdza s'a făcut lumină complectă — Voinţa, *prin întrebările şi somaţiunile ei, vrea să ne împingă a ataca guvernul unuĭ Stat străin.*

Le-ar veni foarte bine la socoteală colectiviştilor să trecem peste capul lor la Budapesta.

Sforţările astea vor rămîne însă zadarnice.

De cînd s'a ridicat chestiunea, de la 28 Aprilie, d. Take Ionescu a declarat în Cameră:

«D-lor deputaţi, şi la guvern şi în opoziţiune, am fost în tot-d'a-una în contra ideieĭ că se pot discuta în Parlamentul nostru chestiuni carĭ privesc afacerile din alte State, şi de aceea vin să vă declar încă de la început că, în grava împrejurare pe care am să o dezvolt înaintea d-voastră, nu mă ocup de purtarea bună saŭ rea a unuĭ guvern străin, ci mă ocup pur şi simplu despre faptul că acea purtare este saŭ nu pornită *dintr'un fapt al unuĭ om politic al nostru*—şi ca să lămuresc—al d-luĭ primministru».

Şi mai departe, în aceeaşi cuvîntare:

«Da, am susţinut şi la guvern şi în opoziţiune şi voĭ susţine tot-d'a-una că nu putem discuta aci actele unuĭ guvern străin. Bine saŭ rău face guvernul unguresc de-şi exercită puterea luĭ aşa cum vrea să o exercite? nu e treaba noastră ca Parlament al Romîniei. Poate să fie treaba noastră ca sentiment al nostru, dar nu e treaba noastră ca Parlament al Romîniei».

Noi avem a face cu oamenii noştri, aci în ţară. Pe aceştia îi tragem la răspundere şi discutăm între noi. Restul nu ne priveşte.

De sigur că machiavelismele Voinţeĭ *nu ne vor face să ne schimbăm principiile şi obiceiurile.*

Cu atît mai puţin putem fi ispitiţi s'o facem, cu cît avem sub ochi exemplul lui Sturdza, care a înjurat în opoziţiune şi pe guvernul unguresc şi pe cel ruseso, iar apoi a fost silit să se umilească batjocorind ţara şi periclitînd cele mai mari interese ale ei.

Injurăturile din vremea opoziţieĭ nu l'aŭ împiedicat pe Sturdza să se facă spionul Ungurilor şi să meargă la Petersburg.

De altminteri, Voinţa *ar trebui să se gîndească că nici guvernul ungar, nici guvernul austro-ungar n'aŭ spus pînă acum vre-un cuvînt în chestiunea trădăriĭ. Vagi comunicate semi-oficioase nu ne impresionează.*

Scumpă ţară!...

de Gamma

— Păcat de ţară, nene! Cu un prefect aşa de moale cum să nu pierdem situaţia...

ISPRĂVILE D-LUI CHIRU

(Convorbire cu un funcţionar superior)

Suspendarea d-luĭ Grădişteanu

Un redactor al nostru a fost la direcţia generală a poştelor şi telegrafelor cu gîndul să intervieveze pe d. Chiru, în privinţa descoperireĭ autorului marelui furt de la oficiul poştal din Constanţa. Directorul general al poştelor şi telegrafelor nu venise încă la post, aşa că redactorul nostru s'a adresat unuĭ înalt funcţionar, cu care s'a întreţinut mult timp asupra administraţieĭ celeĭ mai însemnate instituţiĭ din ţară. Şi, în cursul convorbireĭ, înaltul funcţionar a făcut mai multe destăinuiri de o mare gravitate în privinţa miseriilor ce se petrec la direcţia poştelor şi telegrafelor, destăinuiri pe carĭ, în parte, le resumăm mai jos.

In privinţa furtuluĭ de la Constanţa, ne a spus:

Il trebuia d-luĭ Chiru o victimă, şi victima a găsit'o în persoana d-luĭ Grădişteanu, dirigintele oficiuluĭ telegrafo-poştal din Constanţa, pe care, drept pedeapsă, l'a suspendat. O nedreptate mai mare, nici că se poate: d. Grădişteanu e unul din ceĭ mai buniĭ funcţionarĭ din administraţia poştelor, care încă acum un an, cînd a fost numit la Constanţa, a cerut imediat prin un raport motivat să se dea oficiuluĭ o casă de fier. Dacă nu mă înşel, d. Grădişteanu făcuse pînă astĭ treĭ rapoarte în acest sens, dar toate aŭ fost puse la dosar de d. Chiru. S'aŭ făcut intervenţiĭ personale, dar în zadar, căci d. Chiru a răspuns invariabil:

— Trebue să fac economie!

Intr'un raport, d. Grădişteanu îşi exprima chiar teama, că uşor s'ar putea comite un furt la oficiŭ, neavînd o casă de fier unde să se pună valorile.

Misiunile d-luĭ Chiru

— De treĭ aniĭ,— continuă interlocuitul nostru,— d. Chiru suferă de mania economieĭ şi totuşi n'a făcut absolut nici o economie şi nici n'a mărit veniturile poştelor şi al telegrafelor; ca probă citez budgetul anuluĭ 1895–96, alcătuit de regretatul Cesianu şi budgetul anuluĭ curent. Dar să fiŭ drept: economiĭ s'ar fi făcut, dacă ele n'ar fi fost înghiţite de însuşi d. Chiru. Aşa de pildă, ministerul de interne i-a dat 30.000 (treĭ-zeci miĭ de leĭ) cînd a fost trimis în misiune în America. Dar abia a ajuns la Cicago, a cerut telegrafic o nouă sumă de 15,000 leĭ. Şi s'a întors de acolo mai american de cum a fost. In fie-care an cheltueşte, sub titlul de misiuni, 30—40,000 leĭ, fără să producă nimic, dar absolut nimic.

Desorganizarea serviciilor

— De-ar face numai atît, tot n'ar fi nimic, n'ar rezulta nici un rău pentru poştă şi telegraf. Dar face altele mai boacăne:

Toate reformele marĭ şi salutare făcute de regretatul Cesianu, le-a desfiinţat: astfel a desfiinţat cele mai multe poşte rurale, înfiinţînd, cum îi trăzneşte prin cap, biurouri poştale pe unde n'ar trebui. Intr'o zi te treziştĭ că desfiinţează cutare biurou, ca apoi să înfiinţeze un altul. Pe funcţionariĭ vechi îi nedreptăţeşte, cerînd sinecure pentru rude, protegiaţi şi agenţi electoralĭ. Regulamentul de înaintare nu e respectat de loc şi din spirit de economie rău înţeles, înmulţeşte mereu numărul auxiliarilor plătiţi cu cîte 80 leĭ lunar, şi pe seama lor le dă biurourile telegrafo-poştale. Din această causă e o neglijenţă mare în toate serviciile; mai în fie-care zi se descoperă sustragerĭ de cîte 100—1000 leĭ.

Şi d. Chiru n'are nici habar; continuă să se îngrijească de albumurile sale de mărci, de despoiarea museuluĭ nostru de mărci, de misiuni, de desorganizări, de economiĭ stupide, etc. etc.

*«Telegraful Romîn,» **organul oficios al Mitropolieĭ romîne ortodoxe din Sibiŭ, în numărul sĕŭ de ieri publică un articol remarcabil, înfierînd cu energie pe trădătorul Dimitrie Sturdza.***

Atragem atenţiunea deosebită a cititorilor noştri asupra acestuĭ articol pe care îl reproducem în întregime la pagina III-a.

Spania şi conferinţa de la Paris

Toate spiritele în Spania sunt preocupate de conferinţa ispano-americană ce se întruneşte la Paris, azĭ 1 Octombrie st. n., pentru a negocia pacea definitivă, atît de dorită de toţi.

Să nu se creadă că spaniolii aşteaptă mare lucru de la această conferinţă; dar ei speră că însuşi Statele-Unite nu vor abusa de situaţia Spanieĭ şi de legea celuĭ mai tare. Vor lăsa Spanieĭ cel puţin partea cea mai mare a Filipinelor şi îi vor recunoaşte pretenţiile asupra datoriilor Antilelor. Dacă Statele-Unite vor cere să aibă controlul asupra Filipinelor, spaniolii ar preferi să părăsească aceste insule.

Unul din membriĭ comisiuneĭ spaniole a făcut unuĭ ziarist următoarea declaraţie: «Crezĭ că misiunea ce ni s'a încredinţat este plăcută? Ea este susceptibilă de marĭ resultate avînd în vedere dispoziţiile Statelor-Unite, în ce priveşte principalele chestiuni carĭ vor forma obiectul negocierilor».

Instrucţiuni precise s'aŭ dat comisarilor spaniolĭ. Ei vor cere ca Cuba să recunoască întreaga-ĭ datorie, pînă la 22 Aprilie, cînd s'a declarat războiul saŭ cel puţin datoria existentă pînă la ultima instrucţie cubană.

Această datorie să o ia asupra-şi fie viitorul Stat liber al Cubeĭ, fie Statele-Unite.

Nu este nevoie a se insista ce urmărĭ poate să aibă pentru finanţele spaniole, pentru viitorul budget al Spanieĭ şi pentru purtătoriĭ titlurilor cubane refuzul Statelor-Unite de a recunoaşte această cerere a Spanieĭ.

Dar cea mai importantă parte a instrucţiunilor priveşte Filipinele. Spania pretinde că chiar pe baza protocolului semnat la Washington nici vorbă nu poate fi de a se discuta saŭ contesta drepturile Spanieĭ asupra Manileĭ, asupra insuleĭ Luçon şi restul arhipelagului, în afară de staţiunile navale pe carĭ Spania a promis să le cedeze mai ales în insulele Mariane.

Comisiunea spaniolă se compune din: D. Montero Rios, cel mai vechiŭ din ex-miniştri liberali, jurisconsult eminent şi în curent cu toate chestiunile dreptului internaţional; d. Garnicat, un magistrat al Curţiĭ supreme, d. de Villarutia, un diplomat de carieră, d. Buenaventura, fost ambasador; d. Cerero, ofiţer de geniŭ, foarte în curent cu afacerile din Filipine. Secretar al comisiuneĭ este d. Ojeda, diplomat; misiunea mai este însoţită de mai mulţi funcţionarĭ de la ministerul de externe şi de la colonii.

Foreign

TRIBUNA LITERARA

MIHRA

— PASTEL ARAB —

Intre covoare persiene pe o sofa, visează Mihra
Un vis, purtat odinioară pe valurĭ blînde în caic!
Din vase de-aur fumegînde, parfumurile de Palmira
In nourĭ albăstriĭ îneacă plafonduri marĭ de mozaic.
Afară marea îşĭ revarsă în haos viaţa eĭ pustie
— Un geniŭ cîntîndu-şi singur neînţeleasa-ĭ simfonie!—
Iar din grădinile 'nflorite, sub slaba stelelor lumină
Pe harpele înfiorate o jale tremură'n surdină...
Ca stol de aripĭ line 'n aer coboară notele uşor
Şi aripile lor de fluturĭ s'aŭ prins de gura Mihri 'n sbor!

O Mihra, mîndră curtezană, sunt visurile tale albe
Ce filfîie în jur molatic, s'aştern pe braţele rozalbe
Cînd dusă de vibrarea lină a uneĭ tainice guzlă
Visezĭ Edenurile sfinte ce doar Profetul le afla...
Alăturĭ Ben-Ahmet te soarbe cu ochĭ de pofte însetaţĭ,
E linişte... afară cîntă de vînturĭ palmiĭ agitaţĭ,
Iar apa murmură 'n basinurĭ svîrlind o coamă de safire.
Prin arcul geamurilor, luna îşĭ toarce pînza eĭ subţire
Şi svîrle pe oglinzĭ, sofale, ninsoarea-ĭ albă de mătasă
Invălue rotunde sînurĭ cu vălurile-ĭ voluptoase...

Trezeşte-te din somnu-ţĭ Mihra, ascultă dulce-al apeĭ svon;
O noapte sfîntă odihneşte pe adormitul Babylon...
Ce-ţĭ laşĭ tu clipele vieţeĭ în raiul 'naltului Profet
Cînd mai presus de-orĭ ce visare, eştĭ tu, şi palidul Ahmet?

Răchitoasa

ODĂ ANTICĂ

In calea mea venişi,—dar nu Ispită
Cu ochĭ de foc topiţĭ în reverie,
O marmură frumoasă dar pustie,
Din visurile unuĭ sculptor răsărită!

Şi atunci ţi-am dat privirĭ nemuritoare,
Iar gestuluĭ un sbor în infinit,
In glas ţi-am pus un cînt nepreţuit,
In mort obraz: ivirea unuĭ soare!

Din somn adînc trezindu-te la viaţă
Am fost un zeŭ creînd o lume nouă,
C'o rază risipind eterna ceaţă
Am pus un cer senin în strop de rouă.

Invins, te-am adorat înmărmurit
C'un dor ce'n suflet nu-şĭ găseşte nume,
— Sărman Pygmalion nefericit,
O zeŭ, ucis de propria ta lume!

VENERA

Stea vînătă 'n oceanul de veşnică lumină;
Scîntee răsărită din flacărĭ de infern,
Satan ţi-a dat viaţa din chipul saŭ etern.
Cînd Fidias te smulse din marmură senină,
De-apururĭ amăgirea în tine-ĭ întrupată,
Sub fruntea-ţĭ îngerească e-o minte svăpăiată
Şi suflete pierdute sub paşiĭ tăĭ şaştern!

Regină a beţieĭ de patime arzînd
Cu pletele în valurĭ pe sînurĭ desgolite,
Prin nopţĭ de Saturnaliĭ, pe inimĭ pustiite,
Treci palidă c'o torţă, imperiĭ dărîmînd.
O gînd urzit în noapte şi veşnic prefăcut,
Din limba otrăvită a şarpeluĭ demonic
Te-aĭ strecurat în Eva, şi-aĭ rîs apoĭ sardonic,
Cutremurînd Infernul!— Ce rău noĭ ţi-am făcut?

Dar palidă din umbră, ca voluptatea morţeĭ
Din lumile 'n cenuşă ce tu le-aĭ pustiit
Te 'nalţĭ ispititoare cu ochiul ipocrit,
Bacantă luminată la flacările torţeĭ!
Dar faţa ta e rece şi buzele ţi-s supte,
O sabie d'Archangel asupră-ţĭ a căzut...
In van mai cercĭ la sînu-ţĭ să mă cuprinzĭ pierdut:
— *Imperiu ţi-e 'n ruină, şi braţele ţi-s rupte!*

D. Nanu.

IN GONDOLĂ

— SONET —

Algerul prins în purpura de seară,
Işĭ scaldă umbra'n valurĭ şi adoarme,
Iar marea tot loveşte 'n ţărm să'l sfarme,
Visîndu'şĭ viaţa-ĭ tristă, solitară.

Cum soarele s'a dus ca să se culce,
Apare visătoare noaptea clară;
Iar pacea melancolică şi dulce
Din palid haos prinde să răsară.

Copila 'mĭ spune-o şoaptă de iubire,
Iar ochi-ĭ marĭ clipesc de fericire.
Plutim, copiĭ uitaţĭ, într'o gondolă,

Şi cum s'aud cîntărĭ de mandolyre,
Nebun înlănţuĭ sprintena creolă
Sub sfînta, muta astrelor zîmbire!

C.-Long.

H. Ştefănescu

www.dacoromanica.ro

Litere, Ştiinţe, Arte

Ieri, la orele 10 a. m., s'a deschis publicului, într'una din sălile şcoalei de Bele-Arte, vederea lucrărilor de sculptură pentru marele premiŭ de străinătate. Cei doi concurenţi admişi sunt d-nii Gheorghiu Mih. şi Demetrescu Const.

Subiectul dat este luat, ca de obiceiŭ, din mitologia greacă. Pluton, regele infernului, răpeşte dintr'o grădină pe Proserpina, fata lui Joe, născută din zeiţa Ceres.

Viitoarea soţie a zeului din infern se găsea cu alte însoţitoare culegînd flori, cînd este furată de vigurosul Pluton. Una din însoţitoare este isbită de răpitor, şi cade leşinată; în ţipetele Proserpinei şi în plînsul însoţitoarelor, stăpînul infernului se face nevăzut.

Modul de representaţie e basrelietul.

Momentul ce trebue înfăţişat este al răpirei din mijlocul însoţitoarelor.

După o repede consideraţiune a rezultatelor, constatăm că lucrarea d-lui Gheorghiu este superioară. Aci se găsesc foarte multe părţi desăvîrşite, mai multe de cît în lutul d-lui Dimitrescu, în care, în schimbul unor finete şi unor trăsuri dulcegi, sunt puncte principale neglijate, nici atinse măcar. Aşa, de ocam-dată putem da ca exemple braţele la toate persoanele, slab studiate, şi apoi în genere întregul ansamblu e neterminat, cu detalii lăsate, cu efecte prinse în pripă şi necorectate!

Grupa principală—zeul cu răpita Proserpina—aŭ efectul necesar în basrelieful d-lui Gheorgiu. Energia fiorosului zeŭ victorios, groaza castei fecioare—două chestiuni importante, la cari a răspuns aproape negativ lucrarea d-lui Dimitrescu. Aci frumoasa şi casta Proserpina pare o bachantă voioasă şi mulţumită că a căzut în braţele zeului; iar Regele infernului un eroŭ de jocuri olimpiace.

Cel-l'alt concurent, d. Gheorghiu, a nemerit o frumoasă reprezentare a sentimentului de neţărmurită spaimă, punînd pe zeiţă să'şi acopere faţa cu mîna, iar în mişcările zeului a turnat cu succes voinţă neînduplecată, forţă de neînvins.

Trebue să recunoaştem însă, că se găsesc, în bucata d-lui Dumitrescu, nişte femei—însoţitoarele zeiţei—cari, afară de braţele nestudiate, lasă o impresiune plăcută. E o plasticitate de remarcat, nişte posiţiuni şi proporţiuni mai fericite de cît în grupa principală; mai ales femeia care cade leşinată, lovită de Pluton, are o expresiune nemerită.—Dar şi în această parte, basrelieful d-lui Gheorghiŭ are şi mai puţine de observat; aşa, asupra aranjamentului—fata din primul plan, spre dreapta, care e prea mică pentru locul ce ocupă;—încolo, fecioara lovită, cu o cădere aşa de dureroasă, şi mai ales o altă fecioară, desolată, cu mîna sprijinindu-şi fruntea, sunt piese ce dovedesc studiŭ serios şi puternică însufleţire.

Cu un cuvînt, în afară de micĭ observaţiuni în privinţa aşezării, lucrarea d-lui Gheorghiŭ dovedeşte destule şi superioare aptitudini.

D-l Dimitrescu are calităţi deosebite, are chiar darul de a mulţumi la prima vedere; se trădează la d-sa şi oare-cari secrete şi oare cari truc-uri. De altminteri, d. Dimitrescu este un excelent *ciseleur*, şi tocmai de aceea a uitat în o lucrare de mai mare suprafaţă, de şi în basrelief, ceea ce a înţeles bine şi cu mişcări aşa de fericite şi aşa de vii d-l Gheorghiŭ.

INFORMAŢII

M. Sa Regele a primit eri la amiazi, în audienţă de aproape o oră, pe Dim. Sturdza, care a făcut Suveranului un raport asupra situaţiei.

In urma acestei audienţe, miniştrii aŭ fost convocaţi în consiliŭ sub preşedinţia lui Sturdza.

După o oră de desbateri, un noŭ consiliŭ s'a ţinut sub preşedinţia M. S. Regelui.

Faţă cu neruşinarea guvernamentalilor, cari se forţează din răsputeri să deplaseze discuţia şi să încurce lucrurile cu somaţiuni şi întrebări stupide, vom publica din noŭ în numărul viitor scrisoarea părintelui protopop Voina.

Tratativele cu trădătorii

Sub acest titlu, aşa de ingenios, întrebuinţat de confraţii noştri de la Dreptatea, *vom publica ştirile asupra negocierilor de împăcare ce se urmează între guvern şi drapeliştii.*

***

D-nii Aurelian, N. Fleva, V. Lascar, Porumbaru, etc., în total 11 persoane, s'aŭ întrunit Joui seara la o consfătuire asupra situaţiei.

D. N. Fleva a întrebat pe d. Aurelian dacă sunt adevărate svonurile că d-sa ar negocia o împăcare cu Sturdza, prin d. Eugen Stătescu.

D. Aurelian a răspuns că a avut cîteva întrevederi cu d. Eugen Stătescu, dar n'a negociat şi nici nu putea să negocieze o împăcare, pînă nu va avea avisul amicilor săi.

D. Fleva a replicat că doreşte să se limpezească cît mai curînd cestiunea, declarîndu-se mai dinainte în contra împăcării cu Sturdza.

D. V. Lascar a observat că nu se poate vorbi încă despre împăcare şi în ori-ce cas, d-sa personal, e în contra unei împăcări cu Dim. Sturdza.

Toţi cei prezenţi aŭ fost în mod hotărît în contra unei reconcentrări sub auspiciile lui Dim. Sturdza, dar nepulînd lua o hotărîre definitivă, din cauza absenţei mai multora, aŭ decis să convoace o consfătuire plenară a tutulor drapeliştilor şi fleviştilar.

***

Drapelul *publică următoarele în privinţa consfătuirei de Joui seara:*

«Faţă cu nouile dificultăţi politice prin care trece partidul naţional-liberal, membrii grupărei de la Drapelul, *aflaţi în Capitală, s'aŭ întrunit eri seară sub preşedinţia d-lui Aurelian, în scopul de a-şi comunica vederile lor asupra situaţiunei.*

«Intrunirea s'a ţinut la d-nu Vasile Lascăr.

«Din cauza absenţei unora din amicii noştri o nouă consfătuire va avea loc în curînd.»

***

D. N. Fleva a făcut, ieri dimineaţă, o visită d-lui Eugen Stătescu, cu care s'a întreţinut timp îndelungat asupra situaţiei.

D. Stătescu, recunoscînd că situaţia guvernului e extrem de gravă, a făcut apel la d. Fleva să înlesnească reconcentrarea liberalilor.

— Doresc împăcarea, dar nici odată sub auspiciile unui om compromis cum e Sturdza.

— Pot să te asigur că nu se mai admite nici o altă formaţiune liberală; prin urmare, dacă vroim să salvăm partidul, trebue să «punem cu toţii apă în vin». Şi eŭ,—a adăogat d. Stătescu,—in extremis,—voiŭ intra în cabinet ca să salvez situaţia partidului.

D. N. Fleva a răspuns însă, în mod categoric, că nu se va împăca nici odată cu «trădătorul».

***

Ziarul *Le Temps* primeşte din Bucureşti cu data de 15 c. următoarea telegramă:

«Nu se cunoaşte încă numele succesorului ministrului de finanţe, d. Cantacuzino, dar este vorba de intrarea în minister a d-lui Stătescu şi o remaniare ministerială prin schimbare de portofolii.

«Liberalii dizidenţi continuă să dezmintă sgomotele împăcărei lor cu ministerul».

Comitetul clubului conservator din Craiova încunoştiinţează pe membrii clubului, că cu începere de azi, în fie-care zi vor fi şedinţe la club de la orele 4 p. m. înainte.

D. deputat Gogu Virvoreanu din Craiova a declarat, într'un cerc de amici, vorbind despre alegerile comunale, următoarele:

— «Dacă va fi nevoie, vom merge pînă la vărsare de sînge şi tot vom lua alegerile».

Egyetértés **sosit eri după amiazi, într'un articol inspirat de sigur de Ieszenszky, luînd apărarea trădătorului Sturdza, anunţă că ministru Wlassics *«ar fi găsit cheia cu care să închidă porţile şcolilor romîne din Braşov.***

D ministru Stolojan, cu ocasiunea numirei corpului didactic la şcoala comercială din Galaţi, a dat probe evidente, că nu s'a gîndit de loc la bunul mers al şcoalei, ci numai la căpătuelĭ.

Pe lîngă cele publicate de *Epoca* şi de *Constituţionalul* din 16 Sept. relativ la aceste numiri, compuse din agitatorii lui Zorilă: Dacianu, Galin şi Moşoi, mai este o numire mult mai ilegală.

Aceasta este numirea profesorului de limba italiană d. Fumagali, director al institutului grecesc *«Veneris»* din Galaţi, profesor de ştiinţe naturale la şcoala comercială şi un bun agitator *panelenic.*

De şi aŭ concurat pentru această catedră tineri romîni licenţiaţi în litere din Italia, cu toate aceste d. Stolojan a preferat a conferi această catedră unui om care e contrariŭ intereselor naţionale, şi care toată activitatea sa şi-o pune pentru institutul grecesc *«Venerio».*

Am anunţat că Marii Duci Boris şi Andrei Vladimirovici, verii Ţarului Nicolae, vor veni în curînd în ţară.

Putem să anunţăm acum că AA. LL. II. vor sosi azi după amiază la orele 5 şi jum. la Sinaia, însoţiţi de contele Stachelberg, şi de principele Alfred, fratele Principesei Maria.

Peste două saŭ trei zile, va sosi de asemenea, în Sinaia, şi Ducele de Meiningen, împreună cu soţia Sa, care, după cum se ştie, este sora Impăratului Germaniei.

D-nii locotenent colonel Leydhecker, representantul casei Krupp, şi căpitan Schmidt Altherr, din armata austriacă, aŭ sosit în Bucureşti, pentru a lua parte la experienţele de tir ce se vor face la fortul de la Chitila.

Febra tifoidă, departe de a scădea, creşte zilnic.

Ultimul buletin de mersul epidemiei, arată că în capitală sunt 60 de bolnavi.

După cît se vede, progresul febrei tifoide e destul de mare, ca în timp de două zile să se îmbolnăvească încă 20 de persoane.

Toţi membrii corpului didactic primar, cari aŭ presentat certificatele revisorilor şcolari cum că sunt titulari ai catedrelor şi în activitate de serviciŭ, aŭ fost scutiţi, în toamna aceasta, de manevre şi concentrări.

O barbarie pedagogică

Tribuna din Sibiŭ denunţă următoarea barbarie revoltătoare a unui profesor ungur de la liceul unguresc din Sibiŭ:

«La liceul unguresc de Stat din loc, profesorul primei clase liceale a ordonat elevilor, că toţi cîţi poartă haine ţărăneşti romîneşti, în timpul cel mai scurt să le lapede şi să le schimbe cu *vestminte civilizate.* Le-a pus şi un termin băieţilor. Anume, edificiul noŭ al licenlui de Stat fiind terminat, peste cîte-va zile elevii aveaŭ să se strămute acolo. Le-a poruncit deci patrioticul profesor, că să se pregătească, astfel, că pe cînd se vor muta în noul liceŭ, pe nici unul din ei să nu-l mai vadă în vestminte romîneşti.

«Inaugurarea noului edificiŭ — un palat splendid—s'a făcut Simbăta trecută. Pe atunci toţi elevii aŭ trecut în sălile noului liceŭ. Şi cum bieţii băieţi fiind sărmani, vre-o cîţi-va din ei nu aŭ avut din ce să-şi procure alte vestminte, s'aŭ presentat şi în liceul cel noŭ tot în costumul lor vechiŭ, dar curat. *Pe acestia barbarul profesor i a bătut răŭ, i-a scos afară din clasă, şi le-a interzis intrarea în şcoală pînă nu vor fi îmbrăcaţi în alte vestminte civilizate!*

«Am avut ocasiunea a vorbi cu o sărmană femeie, care se plîngea amar de această volnicie şi ne cerea sfatul, ce să facă? Că ea nu are pe ce să-i cumpere copilului săŭ alte vestminte, iar cu haine romîneşti profesorul nu'l mai sufere în şcoală».

I. P. S. Sa Mitropolitul Iosif a sosit în Capitală, venind din Sinaia. unde fusese întru întîmpinarea MM. LL. Regele şi Regina.

In locul d-lui Müller, comandantul pachebotului *Regele Carol I,* a căruĭ demisiune a fost primită, a fost numit d. Perieţeanu, căpitan în flotilă.

Biuroul statistic al ministeruluĭ instrucţiunei a tipărit statistica învăţămîntului primar rural pe 1897—98.

Diferenţe—de stabilit

Sub titlul acesta citim în *Tribuna* din Sibiŭ rîndurile următoare:

Tribuna Poporului de Duminecă publică, în mod aprobător, un articol ce 'i s'a trimis din Bucureşti. In acest articol chestiunea gimnaziului din Braşov se pune pe aceeaşi treaptă cu chestiunea şcoalelor din Macedonia, a liceului din Ianina, de pildă, saŭ a gimnasiului din Ochrida. Ca şi cînd şi la Braşov ar fi vorba de o *subvenţie de graţie,* ca în Macedonia, iar nu despre un *drept* întemeiat pe vechi documente. Nu putem admite să se arunce în publicul nostru astfel de vederi eronate, şi ne mirăm că *Tribuna Poporului* cutează a publica ast-fel de articole, nu numai tendenţioase, ci absolut pernicioase. E de stabilit o mare diferenţă, o esenţială deosebire între temeiul de drept al chestiunei şcoalelor din Macedonia şi cel al şcoalelor din Braşov.

Şi face foarte răŭ serviciu şcoalelor din Braşov acela care le pune în aceeaşi categorie. *Oamenii interesaţi de dincolo, cari sunt nescrupuloşi în alegerea mijloacelor de luptă orî apărare, pot să o mai facă aceasta — căci 'i-e obiceiu — dar a representa la noi acasă ast-fel de vederi, e un păcat.*

Şcoalele din Braşov aŭ drept positiv la ceea-ce pretind de la Statul romîn, drept întemeiat pe documente—iar nu numai un drept moral, întemeiat vag pe sentimentul naţional. Dacă *Tribuna Poporului* nu regretă măcar timbrarea de falsificator, ce 'i-a dat-o părintelui Voina, apoi cel puţin nu falsifice şi titlul de drept al şcoalelor din Braşov.»

D. profesor dr. Petrini (Galaţi), care a trecut vacanţele în streinătate, s'a întors în Capitală.

Casa Regnard frères din Paris a primit, din partea ministeruluĭ lucrărilor publice, comanda făcerii unuĭ model în relief după proiectul portuluĭ Constanţa, model care să figureze la expoziţiunea universală, de la 1900, din Paris.

Lucrarea va costa 12,000 lei.

Un pariŭ ciudat

Eri s'a prezintat la redacţia noastră un jurnalist american, d. Henry Dhartmont, care a avut o călduroasă primire în Bucureşti, la hotel Capşa. Dînsul face ocolul pămîntului şi a sosit aici eri, din Viena.

D. Dhartmont a încheiat un contract cu marii editori ai Americei de Nord, cari alcătuesc un sindicat de pariuri, obligîndu-se a le oferi publicaţia jurnalului săŭ de călătorie, intitulat: *«Aventurile extraordinare ale celor trei şoareci pitici din Sumatra cari aŭ făcut ocolul lumei».* Dhartmont a întreprins la 5 Decembre 1897 din Chicago, călătoria ce trebue s'o sfîrşească în doui ani, adică la 5 Decembre 1899 şi ca tovarăşi de călătorie, şi-a luat trei şoareci de Sumatra, exemplare rare. După cum s'a obligat, trebue să se întoarcă înapoi cu aceste micĭ animale în viaţă; pentru fie-care şoarece, în caz cînd i-ar lipsi la reîntoarcerea sa în Chicago, i se vor opri cîte 1000 de dolari din premiul de 20.000 dolari se i se dă.

Dhaimont şi-a mai luat îndatorirea de a întreprinde călătoria fără bani; prin urmare trebue să'şi creeze singur, din staţie în staţie, mijloacele de a călători mai departe. De la Chicago pînă la Viena a călătorit minunat. Numai la Antwerpen a suferit un neajuns: unul dintre şoricei a fost omorît de o pisică, ceea-ce pentru dînsul înseamnă o perdere de 1000 dolari.

In mapa sa de călătorie am găsit toate staţiile, pe unde a trecut pînă azi, confirmate de cărţi poştale ilustrate, unele umoristice, cărţi de vizită de la persoane distinse, mărci poştale şi stampile oficiale.

D. Dhartmont va ţine la Atheneul din Bucureşti o conferinţă în ziua de 30 Octombre, la orele 3 p. m. Apoi excentricul jurnalist american îşi va continua mai departe lunga călătorie, în societatea micilor săi aventurieri.

Cu începere de la 1 Septembrie, orî-cine va dori să se aboneze la ziarul „Epoca“ plătind costul abonamentuluĭ *de 20 lei pe un an, cu un adaos de 2 lei pentru Capitală şi 2 lei 50 bani pentru judete,* va primi franco, ca premiŭ, interesanta lucrare a cunoscutuluĭ scriitor *Baba Novac* «Judecata şi judecătorii Mitropolituluĭ Primat Ghenadie», *un volum în 8° de 264 pagini elegant tipărit,* cum şi Tristia, cel din urmă articol al luĭ Alexandru Lahovari.

ECOURI

— Pe terenurile petrolifere ale societăţei «Steaua Romînă» s'a ivit, de cîte-va zile, un puţ eruptiv, care aruncă cantităţi enorme de petrol brut, nisip şi petre de o greutate considerabilă, care se ridică la o înălţime de 40 metri deasupra turnuluĭ.

Erupţiunile durează cinci pînă la şase ore şi se repetă de mai multe orî pe zi.

CHESTIUNEA ZILEI

Afacerea Dreyfus

Rerizuirea

Gazetele străine care ne vin astă zi anunţă că procurorul general care a studiat dosarul Dreyfus, l-ar fi înmînat eri dimineaţă preşedintelui secţiei criminale a Curţei de Casaţie, Loew, care în caz cînd va crede necesar, va numi un referendar.

Orî ce pas relativ la această afacere depinde acum numai de Curtea de Casaţie, şi în primul rînd, chestiunea dacă trebue suspendată pedeapsa lui Dreyfus şi trebue adus acesta în Franţa.

Picquart

Pe cînd revisuirea îşi urmează mersul ei legal, Picquart se găseşte în închisoare, ţinut sub cel mai strict regim. Cumnatul săŭ Gast, a protestat alaltăeri printr'o scrisoare deschisă, pentru că judecătorul militar de instrucţie n'a permis domnului şi doamnei Gast să-l viziteze pe prisonier în calitate de rude apropiate.

Zola şi experţii

Incă un incident:

Pînă la 11 Octombrie n. sunt a se licita executiv cîte-va mobile ale luĭ Zola pînă la împlinirea sumei de 30,000 fr. E vorbă să se împlinească cheltuelile de judecată şi despăgubirile acordate experţilor Belhomme, Couard şi Varinard, cari aŭ declarat că borderoul n'ar fi scris de Esterhazy şi cari tocmai din această cauză fură învinuiţi de Zola că ar fi dat o mărturie mincinoasă.

Publicistul Mirbeau vru să depună acea sumă pentru Zola; experţii refuzară, obiectînd că Zola trebue să plătească personal.

Zilele trecute s'a pus secuestru pe obiectele de artă, în vestibulul palatului Zola. Doamna Zola, care a asistat la secuestru, vroi să plătească de asemenea suma, dar reprezentanţii experţilor refuzară să primească banii.

Destăinuirile din «Daily News»

La ediţia de eri am publicat un rezumat al «destăinuirilor» din *Daily News.* Autorul anonim mai afirmă că în total vre-o cincizeci de persoane cunoşteaŭ secretul în chestia actelor falşe. Intre aceşti cinci-zeci se numără toţi miniştrii de războiŭ de la 1894 pînă la Cavaignac; generalul Boisdeffre şi toţi membrii diferitelor consilii de războiŭ, cari s'aŭ ocupat cu faimosul dosar. Autorul povesteşte apoi aventura cu scrisorile conteluĭ Münster, prinse de spioni francezi. *Casimir Perier* ar fi zis verbal următoarele:

«Spuneţi împăratuluĭ vostru că eŭ, preşedintele, îi voiŭ da însumi satisfacţie, reprobînd în public insulta ce se aduce unei Puteri, care e în relaţii paşnice cu Franţa. N'am nevoe să-mi sacrific patria; eŭ părăsesc preşidenţia. Rugaţi pe Maiestatea Sa să considere aceasta drept satisfacţie.»

Esterhazy şi ziarele engleze

O telegramă din Londra, primită de «Agenţia Havas», spune:

«Directoarea ziaruluĭ *Observer,* a declarat eri unuĭ ziarist, că a avut trei intervievurî cu Esterhazy.

Revelaţiunile publicate în acest ziar, a spus dînsa, aŭ fost date, o parte de către corespondentul săŭ din Paris, şi altă parte de către Esterhazy însuşi, care, cu toate astea, a refuzat să primească parale din mîna doamnei în cestiune.

Corespondentul parisian al ziaruluĭ *Observer* şi d. Esterhazy certîndu-se mai în urmă, relaţiunile deveniră mai grele şi Esterhazy, într'un acces de furie, declară că revelaţiunile sale să nu fie publicate de cît atunci cînd va găsi el cu cale.

Directoarea susţine că Esterhazy i-a încredinţat un document foarte important.

Observer, a adăogat dînsa, va publica Duminică încă ceva de senzaţie.»

Pe de altă parte, *Daily News,* anunţă că va publica o serie de articole asupra afacerei Dreyfus şi începe această serie printr'un articol în care pretinde a da la lumină conversaţiunile cari aŭ avut loc între d. Casimir-Perier şi d. de Munster, în momentul afacerei Dreyfus.

Ziarul englez vorbeşte de poprirea hîrtiilor de la ambasada germană conţinute în valiza diplomatică şi atribue dificultăţilor cari aŭ rezultat de aci demisiunea d-luĭ Casimir Perier.

Esterhazy şi editorul Fayard

Un redactor al Agenţiei naţionale a primit de la d. Fayard, editor la Paris, interesante amănunte asupra tratărilor ce a avut cu Esterhazy, la începutul anului acesta, în chestia unei lucrări a acestuia în afacerea Dreyfus.

Iată reproducerea, după ziarul *Le Temps*:

Pe la sfîrşitul luneĭ Ianuarie a. c., a spus d. Fayard, am primit vizita unuĭ prieten, al cărui nume nu l spun încă. In cursul convorbirei noastre, — asupra afacerei Dreyfus,— amicul meŭ, care de mult timp este în relaţiuni intime cu Esterhazy, îmi vorbi de acesta şi îmi istorisi viaţa lui extraordinară.

Din cele ce îmi spuse amicul meŭ, Esterhazy era atunci foarte descurajat. Achitarea lui de către consiliul de răsboiŭ nu l satisfăcuse de cît pentru un moment şi ardea de dorinţa de a se răsbuna în contra inamicilor. Necazul lui provenea mai cu seamă din imposibilitatea în care se găsea de a scrie el însuşi şi de a da la lumină istoria rolului săŭ adevărat în afacerea Dreyfus.

Şi amicul meŭ îmi propuse de o dată să public în *Vie populaire,* al cărui editor sunt, lucrarea pe care şi-o propunea să o scrie Esterhazy.

Am primit pe dată. După cîte-va zile, Esterhazy intră în cabinetul meŭ, însoţit de prietenul în chestie.

Ceea-ce am vorbit atunci nu o voiŭ repeta.

Esterhazy de alt-fel a vorbit foarte puţin. Mi-a repetat ceea ce mi se spusese deja, că el voeşte să se apere şi să dea pe faţă pe toţi aceia cari voiaŭ să-l înfunde pe dînsul.

Dar, a adăogat dînsul, nimic nu va fi publicat înainte de eşirea mea din armată activă.

Pretextul mi-a părut laudabil ca să-l mai discut. Am vorbit apoi foarte mult asupra viitoarei lucrări. Am hotărît apoi o altă întîlnire pentru facerea contractului.

Această întîlnire a avut loc la începutul luneĭ Februarie şi contractele se semnară. Esterhazy se angaja prin acest contract, să scrie în socoteala noastră o lucrare purtînd titlul: *Les dessous de l'affaire Dreyfus,* de Esterhazy.

O retribuţiune însemnată a fost stipulată pentru plata acestei, lucrări, 100.000 lei după prima fascicolă şi o cotă parte din vînzarea lucrărei, ceea ce după d. Fayard se mai ridica încă la 100.000 lei.

Totul fu aranjat şi Esterhazy îmi anunţă că în curînd îmi va trimite prefaţa mareă sale lucrări.

Am primit, în adevăr după cîte-va zile, prefaţa în chestie care nu era alt-ceva de cît un lung articol de polemică în care mai multe înalte personalităţi militare eraŭ în joc.

Am socotit că nu era oportun să public acea prefaţă. Nu voiam, mai cu seamă, să fac ceea ce se numeşte «politică» şi nici să amestec în cauză personalităţi în viaţă.

Am înştiinţat pe Esterhazy într'o altă întîlnire ce avuseĭ cu dînsul într'o cafenea.

In această a treia întîlnire, am putut să observ, extrema mobilitate de caracter a interlocutoruluĭ meŭ.

Inmormîntarea prefeţei sale l'a cam supărat la început, dar mai la urmă s'a înveselit de o dată şi conversaţiunea din ziua aceea a fost foarte interesantă. M'a părăsit promiţîndu-mi că se va pune în lucru pentru «Marea lucrare».

De atunci nu l'am mai văzut. Am aflat prin ziare plecarea lui la Londra. Amicul care mi l'a prezentat este încă în relaţii bune cu dînsul. De la acest amic am aflat zilele trecute, că în curînd voiŭ afla dacă prima copie a lucrărei îmi va fi în sfîrşit trimeasă.

D. Fayard a conchis că bizuindu-se pe contractul săŭ, se va opune la publicarea, în Franţa, a orî-cărei lucrări a luĭ Esterhazy, în afacerea Dreyfus, care nu va fi editată de dînsul.

DIVERSE

DIN CAPITALA

Moarte subită.—Aseară, între orele 7 şi 8, împărţitorul de ziare Niţă Ionescu, în etate de 40 de ani, trecînd pe strada Păceĭ, în dreptul caselor cu No. 12, a căzut de o dată pe trotuar şi a rămas mort pe loc.

Parchetul fiind avizat a ordonat transportarea cadavruluĭ la morgă.

Pungaş de buzunare.—Un pungaş de meserie, numitul Emil Ion, aflîndu-se eri seară în cîrciuma luĭ Răsvan din strada Polonă, în momentul cînd un domn C. Minţescu, din strada Culmeĭ 10, făcea oare-care tîrguelĭ, a reuşit să sustragă din buzunarul numitului domn un portofoliu cu 600 lei în bilete de bancă.

Din norocire, păgubaşul a prins repede de veste şi pungaşul a fost prins de agenţii poliţieĭ. Asupra luĭ s'a găsit portofoliul cu întreaga sumă furată.

Emil Ion a fost arestat la secţia 10.

Accident de căruţă.— Un accident nenorocit s'a întîmplat ieri dimineaţă, pe calea Rahoveĭ, în faţa biserice Doamna Bălaşa.

Locuitorul Stanciu Radu, din comuna Ghizdăveni, judeţul Prahova, trecînd cu căruţa pe calea Rahoveĭ, a călcat pe perceptorul halei Ghica, C. Dragnea, rănindu-l grav la cap şi la pintece.

Rănitul a fost transportat la spitalul Brîncovenesc şi Stanciu Radu arestat.

DIN TARA

Crima din Ploeşti.— Şeapte locuitori din mahalaua Sfîntuluĭ Vasile din Ploeşti, într'o stare oribilă de beţie, străbăteaŭ alaltăeri seară stradele oraşuluĭ, făcînd un scandal îngrozitor. La un moment dat, beţivii aŭ început să se certe între dînşii şi unul din ei, numitul G. Mincă, a omorît, înjunghiind cu un cuţit, pe un adversar al săŭ din bandă, Gheorghe Popa.

Poliţia a intervenit în urma alarmei date şi criminalul a fost arestat.

Crima din Siseşti. — Zilele trecute, comuna Siseşti, din judeţul Mehedinţi, a fost teatrul unei crime îngrozitoare.

Pe cînd femeea Maria Ungureanu, din acea comună, se certa cu un consătean al ei, numitul Petre Ungureanu, — fiul femeiĭ, s'a repezit la adversarul mameĭ sale şi lovindu-l cu un ciomag în cap, l'a omorît pe loc.

Criminalul a fost arestat şi înaintat parchetuluĭ.

Accidentul de la biserica Sf. Ştefan din Ploeşti. — Sunt cîte-va zile de cînd un groaznic accident s'a întîmplat la biserica Sf. Ştefan din Ploeşti.

Pe cînd paracliserul bisericeĭ, Marin Vasile, era în clopotniţă cu o copilă a sa de 5 aŭ, clopotul cel mare al bisericeĭ a eşit din legătura sa şi sfărîmînd podul clopotniţeĭ a căzut de la o înălţime de 8 metri, îngropîndu-se de două palme în pămînt.

Paracliserul şi fiica sa aŭ căzut şi ei de la aceeaşi înălţime, făcîndu-şi răni grave peste tot corpul. Ei aŭ fost transportaţi de urgenţă la spitalul comunal.

ŞTIRI MARUNTE

* Consiliul comunal al Capitaleĭ este convocat în sesiune ordinară pentru astă-seară la orele 9.

* Următoarele comune rurale din judeţul Vasluĭ, aŭ fost autorizate să contracteze împrumuturi pentru construirea localurilor de şcoală: Valea Rea, 21.164 lei; Negreşti, 20,154; Munteni de sus, 28.433; Bărzeşti 12.316 lei.

* Ministerul de interne a aprobat modificarea budgetuluĭ comuneĭ T.-Severin, pe exerciţiul curent.

www.dacoromanica.ro

TRĂDAREA LUI STURDZA

Telegraful Romîn, *organul oficios al Mitropoliei romîne din Sibiiu, publică, sub titlul* **Falşul**, *următorul articol, de un mare interes în afacerea trădărei lui Sturdza.*

Telegraful Romîn, *după o foarte scurtă introducere, spune :*

Agitaţia cea mai nouă se pornise sub losinca «Falşul», pe cuvîntul, că d. Take Ionescu ar fi învinuit în parlamentul Romîniei, pe d. Sturdza cu «trădarea cauzei naţionale», *pe baza unui document falş, ba chiar falsificat de însuşi d-sa.*

După declaraţiuni în dreapta şi în stînga, vine *Országos Értesitó*, organul oficios al guvernului nostru, şi «pe baza informaţiunilor primite din izvor bun», declară, că «din oficiul prim-ministerial, cu ştirea prim-ministrului nu s'a trimes mitropolitului Miron Romanul în acest obiect nici un fel de scrisoare, nici oficioasă, nici confidenţială, ci actul în cestiune, menit pentru informarea personală a mitropolitului, e concipiat ca scrisoare privată, din partea unei persoane, ce nu aparţine *strict* gremiului oficiului ministru-preşidenţial».

Va să zică este constatat din locul cel mai competent, **că nu există nici document falş, nici falşificator.**

Acestea constatate, ar fi de dorit, ca lupta să se curme, şi cei chemaţi, să rezolve cestiunea în fond aşa precum o pusese în vedere d. prim-ministru Sturdza în răspunsul său din Senat.

In loc de aceasta însă ne pomenim în organul din Arad,—precum se zice acreditat d-lui Sturdza, — cu un articol curios în felul său, al cărui rost numai în parte îl pricepem.

Iată ce scrie «Tribuna Poporului» No. 173 din 13|25 Septembrie :

«*La chestiunea ajutoarelor din Romînia* :»

«In privinţa ajutoarelor din Romînia, pentru scoale şi alte aşezăminte de cultură naţională dincoace de Carpaţi, primim de la un amic din Bucureşti, *om totdeauna bine informat*, care ar putea să spue şi mai multe, tocmai acum, cînd afacerea ridică noui valuri ale patimilor omeneşti, următoarele notiţe :

«Incă de mult s'au înfiinţat în Macedonia şcoli romîneşti, cari sunt subvenţionate de guvernul Romîniei. E învederat, că aceste subvenţiuni nu puteau să fie distribuite fără de ştirea guvernului otoman. Nu avea însă guvernul otoman nici un cuvînt de a opri distribuirea, de oare-ce propaganda romînă era şi este curat culturală, şi dintre toate mişcările naţionale din imperiul otoman, singură cea romînească e nu numai politiceşte inofensivă, ci chiar favorabilă pentru intregitatea împărăţiei otomane. Era cu toate aceste lucru de sine înţeles, că subvenţiile nu puteau să fie distribuite de cît printr'un om care se bucură şi de încrederea Porţii.

Mai ales după-ce între guvernul romîn şi cel otoman s'au stabilit cele mai bune relaţiuni, numai aceia cari ar fi voit să turbure aceste relaţiuni, ar fi putut stărui, ca distribuirea să se facă prin vre-o altă persoană, care nu se bucură de încrederea Porţii. De aceea toate guvernele Romîniei au distribuit subvenţiunile prin mijlocirea d-lui Apostol Mărgărit, un romîn macedonean, care a ştiut să cîştige încrederea mai marilor de la Poartă şi să presinte mişcarea naţională romînă drept o acţiune favorabilă pentru unitatea împărăţiei otomane, ceea-ce în adevăr şi este.

«*Cam în acelaşi fel stau lucrurile şi în ceea ce priveşte ajutoarele date de guvernul Romîniei şcoalelor şi altor aşezăminte culturale din monarchia Austro-Ungară.*

«După-ce s'au stabilit bunele relaţiuni între cabinetul din Bucureşti şi cel din Viena, aceste ajutoare nu mai puteau să fie distribuite decît prin oameni, cari se bucurau şi de încrederea guvernelor austro-ungare. E nu numai naiv, ci chiar absurd a crede, că guvernul conservator din Romînia a pus în bugetul ţării sute de mii de lei, cari urmau să fie distribuiţi pentru ajutorarea aşezămintelor culturale din Bucovina ori din regatul ungar, fără ca să fi avut o înţelegere de mai înainte luată cu guvernul din Viena, dacă nu chiar şi cu cel din Budapesta.

«Sunt semne destule, că a avut'o şi cu acesta. Şi tocmai de aceea, bine să se ştie — tocmai de aceea ajutoarele în ţările coroanei ungare au fost distribuite prin oamenii cunoscuţi, *cari se bucură de încrederea guvernului ungar şi se bucurau şi de a celui romîn.*

«De aceea, tocmai de aceea şi numai de aceea, guvernul ungar, deşi ştia foarte bine, că ajutoarele se dau, ba îşi avea agentul chiar în birourile ministeriului de culte şi instrucţiune publică din Romînia, pentru-ca să ştie sigur prin cine se dau ajutoarele, a tăcut şi s'a bucurat, că prin aceste subvenţiuni oamenii lui de încredere îşi cîştigă trecere.

«*El a intrevenit numai după-ce un guvern al Romîniei n'a mai voit să distribue ajutoarele prin mijlocirea unor oameni, pe cari nu îi socoteşte vrednici de încrederea Romînilor.*

«Vă dau această notiţă, pentru-ca lumea să nu mai fie prostită.

«Puţină minte se cere, pentru-ca ori şi cine să le înţeleagă cele-l'alte şi să-şi dea seamă — *de ce guvernul ungar şi oamenii lui de încredere sprijinesc pe cei ce sunt gata de a face causă comună cu ei.*»

Pre noi nu ne priveşte nici un ajutor din monarchia austro-ungară, de-cît numai *renta bisericei S-tului Nicolae din Braşov, şi dacă a făcut cine-va imputări guvernului Sturdza, numai pentru aceasta i-a făcut. Pentru-ce «omul tot-d'auna bine informat» din Bucureşti pune această rentă sub aceeaşi pălărie cu ajutorul distribuit şcoalelor din Macedonia* prin mijlocirea lui Apostol Mărgărit, care se bucură şi de încrederea guvernului din Bucureşti şi de a Porţii?

Aceasta a fost *o rentă*, zicea d. D. Sturdza, cu care Romînia *datorea* bisericei S-tului Nicolae drept desdaunare pentru moşiile şi alte emolumente avute în Romînia, pe cari însă le foloseşte şi parte le-a vîndut statul.

O datorie deci, pe care debitorul avea să o răspundă punctual la mîinile aceluia, pe care l'a autorizat creditorul cu încassarea şi cuitarea ei, **fie acela persoană agreată debitorelui, ori ba.**

Nu era vorbă aci de distribuirea unui ajutor prin mijlocirea unui Apostol Mărgărit al nostru, carele să posedă şi încrederea guvernului Romîn şi pe a guvernului nostru, ci de o pretenţiune legală a bisericei S-tului Nicolae, **care nu avea să fie distribuită, ci numai încasată, fiind menţiunea ei bine definită prin conclusele representanţei bisericei.**

Nu pricepem şi nu credem celea ce le afirmă «omul tot-d'auna bine informat» despre «o înţelegere de mai înainte luată» a guvernului din Romînia cu guvernul din Buda-pesta în privinţa aceleiaşi rente :

Nu credem, că guvernul ungar să-şi fi avut agentul chiar în birourile ministeriului de culte şi instrucţiune publică din Romînia — se înţelege, cu învoirea guvernului din Romînia — numai ca să controleze prin cine se dau ajutoarele, şi că s'ar fi «bucurat că prin aceste subvenţiuni oamenii lui de încredere îşi cîştigă trecere».

Atît acestea, cît şi alinea ultimă, seamănă mai mult a denunţări la adresa cui-va, de cît a destăinuri de fapte adevărate.

Ceea-ce pricepem din întreg articolul este, că «amicul» «*Tribunei Poporului*» şi «omul tot de-una bine informat» din Bucureşti, voieşte să răspunză la întrebarea pusă de ziarele opoziţionale din Romînia d-lui D, Sturdza că : *pentru ce a asistat renta bisericei S-tului Nicolae îndată ce a ajuns la putere ?*

Şi răspunsul ar fi : «*Pentru-că d. Sturdza nu socoteşte vrednici de încrederea Romînilor pe aceşi oameni, pe cari biserica S-tului Nicolae i-a încredinţat cu ridicarea banilor*».

Această scuză nu este însă nici corectă nici acceptabilă.

Nu este corectă, pentru-că nu este vorba de sistarea unei subvenţiuni din vre-un fond de dispoziţiuni al d-lui prim-ministru din Romînia, ci de o datorie a statului Romîniei către biserica S-tului Nicolae din Braşov, pe care nu d-l Sturdza o distribue prin mijlocirea oamenilor săi de încredere, ci biserica S-tului Nicolae o încasează prin organele sale şi o jertfeşte pe altariul culturei naţionale. Deci numai ea are dreptul a designa persoanele, cari să o ridice.

Şi nu este acceptabilă, pentru că legea noastră de instrucţiune pentru şcoalele medii, tocmai pentru acesa interzice şcolilor primirea de subvenţiuni dela stat străin, pentru-ca să nu-şi aroage statul străin înriurinţă în şcolile noastre.

Admisă condiţiunea, ca guvernul Romîniei să designeze persoanele cari pot ridica renta bisericei S-tului Nicolae din Braşov, sau cari pot fi membri ai comitetului parochial—*pentru-că aceştia manipulează averea bisericei, ba chiar membri în eforia şcoalelor, cari manipulează şi prin urmare distribue dotaţiunea şcoalelor* — **ar constitui ingerinţa guvernului Romîniei în afacerile interne ale bisericei noastre din Braşov şi a şcoalelor susţinute de ea, ceea ce nu este permis, şi nu va admite nici biserica S-tului Nicolae, nici un Romîn cu minte.**

Apostrofarea din alinea penultimă : «*Vă dau această notiţă, pentru ca lumea să nu mai fie prostită,» am dori să nu se aplice la însemnătatea promisiunilor solemne făcute de d-nul D. Sturdza în Senatul Romîniei, cu privire la regularea definitivă şi loială a acestei rente.*

Peste tot credem, că «omul totdeauna bine informat» din Bucureşti, nimic n'a folosit causei cu pretinsele sale destăinuiri, din contră mai bine făcea dacă tăcea.

PARLAMENTUL AUSTRIAC SI COMPROMISUL CU UNGARIA

Viena, 18 Septembrie. — Camera deputaţilor.—*Adunarea respinge urgenţa moţiunei Schvegel, cerînd comunicarea măsurilor convenite între guvernele Austriei şi Ungariei, în casul cînd ar fi cu neputinţă soluţiunea compromisului pe cale parlamentară.*

Camera adoptă urgenţa pentru prima citire a legilor asupra compromisului cu Ungaria.

Preşedintele consiliului, conte de Thun ia de două ori cuvîntul, conjurînd parlamentul de a reîncepe lucrările parlamentare positive, mai întîiu pe terenul compromisului cu Ungaria, apoi discutînd cele-l'alte proiecte ale guvernului, în interesul monarchiei şi al populaţiei.

Depeşile de azi

(Serviciul «Agenţiei Romîne»)

Toulon, 18 Septembrie.—Părăsind comanda escadrei de manevre, amiralul Human a pronunţat o alocuţiune zicînd că hărţuelile intereselor internaţionale se accentuează şi că eventualităţile de mîine ce ori-ce soldat trebue să aibă în faţă fără să le dorească, prepară o datorie de pază pentru trupe.

Madrid, 18 Septembrie.—Consiliul de miniştri a decis să protesteze pe lîngă Statele-Unite pentru că a dat arme rebelilor din Filipine, unde răscoala ia o întindere considerabilă, şi de a face demersuri pe lîngă americani pentru a obţine ca armata din Manila să poată merge la Visayes să împedice întinderea răscoalei.

Roma, 18 Septembrie.—Toate guvernele, între cari şi Franţa şi Englitera, aŭ aderat la propunerea Italiei pentru întrunirea unei conferinţe în contra anarchiştilor.

Berna, 18 Septembrie.—Consiliul federal a decis să răspundă în mod afirmativ la invitaţia Rusiei, de a participa la conferinţa păcii.

Washington, 18 Septembrie.—D. Hay a depus jurămînt ca secretar de Stat şi a luat parte la consiliul de miniştri ordinar.

DIMITRIE ENESCU
Restaurant şi Grădină
cu
BUCATARIE ALEASA
Bucureşti, Strada Sfintu Ionică

ULTIME INFORMATIUNI

„Tratativele cu trădătorii"

D. N. Fleva a cerut eri după amiazi d-lui P. S. Aurelian ca pînă Luni seara să se pronunţe categoric şi în mod definitiv asupra situaţiei, adică asupra cestiunei dacă se împacă cu d. Sturdza saŭ ba.

D. N. Fleva a adăogat că Marţi, cu saŭ fără drapeliştii, e hotărît a începe campania pentru răsturnarea guvernului.

***

D. P. S. Aurelian, după ce s'a întreţinut asară la orele 5 cu d-nii Lascar, Costinescu şi Porumbaru, a plecat la moşia sa din Prahova, de unde mîine va merge la Sinaia spre a solicita o audienţă la Rege.

***

Drapeliştii sunt convocaţi pe Luni seara la o consfătuire plenară spre a decide asupra propunerilor de împăcare ale d-lui Eugen Stătescu.

***

Se vorbeşte că d-nii Porumbaru şi Costescu-Comăneanu pledează pentru o împăcare cu trădătorul.

Suntem în măsură de a afirma, în modul cel mai categoric, că *Voinţa Naţională*, care pînă mai deunăzi, era interzisă a trece în Ungaria şi Transilvania, acum, decînd ea numără printre colaboratorii săi şi pe Ieszenszky, are trecere liberă în Ungaria şi Transilvania.

Mai mult chiar :

Ieszenszky, prin agenţii săi, o distribue gratis prin diferitele părţi ale Transilvaniei şi Ungariei locuite de romîni.

Aflăm că d. Carada pregăteşte un mare gheşeft colectivist, cu concursul d-lui Ionel Brătianu, gheşeft care consistă în următoarele :

Cînd s'a construit linia ferată Filiaşi-Tg.-Jiu, s'aŭ pus şine de cale îngustă, după stăruinţele d lui Carada, samsarul unei societăţi străine ce n'avea ce să mai facă cu materialu-i învechit.

Acum, aflînd că aceste şine vor fi înlocuite cu altele de cale largă, d. Carada a hotărît să le cumpere cu un preţ ridicol, ca apoi să le vîndă iar statului, prin mijlocirea d-lui Ionel Brătianu, pentru cîte-va linii ce le construeşte în Moldova.

D. Carada a fost acum trei zile la Tg.-Jiu şi de acolo, pe o drezină, s'a întors, spre Filiaşi însoţit de un inginer, ca să vadă şinele.

Publicăm cu plăcere următorul comunicat al legaţiunei Serbiei din Capitală, reservîndu-ne dreptul a reveni asupra cestiunei cu altă ocasie :

Legaţiunea Regală a Serbiei în Romînia are onarea a ruga pe onor. redacţiune a ziarului «*Epoca*» să bine-voiască a da loc următoarelor rînduri în coloanele sale:

1. Nici un conflict nu există între guvernul regal romînesc şi cel sîrbesc, şi prin urmare ştirea despre un asemenea conflict, publicată în «*Epoca*» de la 19 curent, este cu totul nefundată.

2. Nici Baronul Baicî, nici baronul Nicolicî, n'aŭ cerut succesiunea reposatului Teodorovicî. Acţiunea dinaintea tribunalului de Dolj, a fost pornită de rudele baronului Baicî, cari aŭ cerut succesiunea. Dacă aŭ aceştia, şi întru cît drept, la succesiunea defunctului Teodorovicî, tribunalele o vor hotărî.

Ni se denunţă că Zaharia şi Cantuniari ameninţă pe mai mulţi cetăţeni, cari aŭ participat la manifestaţia naţională de Mercurî seară, cu urgia poliţiei comunale din Capitală.

Din T.-Severin ni se anunţă că Ilariu Isvoranu de ridicolă memorie a început să organiseze bande de haimanale, în vederea alegerilor.

D nii G. Mîrzescu, preşedintele clubului colectivist din Iaşi, d. N. Gane şi d. Penescu, prefectul poliţiei din Iaşi, aŭ sosit în Capitală ca să presinte d-lui Sturdza, spre aprobare, următoarele decisiuni ale clubului din Iaşi :

a) Schimbarea prefectului judeţului ;

b) înlocuirea a cîtor-va sub-prefecţi ;

c) înlocuirea directorului epitropiei Sf. Spiridon şi a intendentului ;

d) înlocuirea a doui comisari ;

e) numirea unui alegător ieşean în postul de director al penitenciarului din localitate ;

f) fonduri secrete.

Fără aprobarea acestora, delegaţia e autorisată a declara primului ministru, că alegerile comunale din Iaşi vor fi o zdrobire a colectiviştilor.

Vorbind de măreaţa manifestaţie naţională de Miercurî seara, ziarul lui Mărgăritescu, enumerînd cîte-va din persoanele cari aŭ luat parte, trece pe d. C. Ionescu, comerciant din culoarea de galben, adăogîndu-i calificativul de «falit».

Ziarul Ocnaşului, în starea de decădere în care se află, vede faliţi şi în comercianţii cari îşi conduc cu cinste comerciul lor, cum este d. Ionescu.

ULTIMA ORA

Serviciul «Agenţiei Romîne»

Paris, 19 Septembrie.—*Se anunţă din Cayena ziarului* Figaro, *că Dreyfus nu ştie nimic din cele ce se petrec în Francia ; chiar păzitorii săi nu pot citi ziarele. Dreyfus este sănătos.*

Cernăuţi, 19 Septembrie. — La alegerile Dietii, marii proprietari aŭ ales 6 romîni şi 4 armeno-polonezi.

Dieta se compune din 13 romîni, 6 germani, 4 ruteni, 4 armeno-polonezi, 3 deputaţi fără culoare şi din rectorul universităţii.

Primăria Comunei Bucureşti

Consiliul de igienă comunal

Povete sanitare preventive în contra tuberculosei (oftica)

1) Tuberculosa (oftica) este boala cea mai răspîndită şi este molipsitoare.

2) Tuberculosa se răspîndeşte prin scuipăturile şi flegmele ofticosului, precum şi prin stropiturile aruncate din gura bolnavului în aer, prin tuse, prin vorbire, prin strănutare şi prin sărutări mai cu seamă a copiilor.

3) Nu trebuie ca ofticosul să scuipe pe pardoseala camerelor, pe covoare, pe scări saŭ în trăsuri, în vagoane, etc. unde scuipatul se usucă, se prăfueşte şi pătrunde prin respiraţie în plămîni, dînd naştere tuberculosei.

4) Tuberculosa se poate vindeca, dacă bolnavul se caută de la început ; se recomandă dar ca ori-cine s'ar simţi bolnav să se arate cît mai de timpuriu medicului, căci ori-ce întîrziere este în dauna sănătăţei bolnavului.

Pentru a se feri de molipsire, se va ţine seamă de poveţele următoare :

a) Bolnavul de Tuberculosă (oftică) trebue izolat, adică să locuiască singur într'o cameră, dacă nu se poate face izolarea aceasta, atunci cel puţin să doarmă singur într'un pat, avînd rufăria şi aşternutul deosebit numai pentru persoana sa.

b) Bolnavul la locuinţa sa va scuipa tot-d'a una într'o scuipătoare cu lichid anti-septic pe fund (acid fenic 5 la sută, creolină 5 la sută saŭ lysol 8 la sută) şi nici o dată în scuipători cu nisip, care nu împedică molipsirea, iar cînd ese din casă va scuipa într'o scuipătoare mică de buzunar, şi nici o dată pe jos mai ales pe trotuar.

c) Scuipătorile se vor curăţi zilnic, punîndu-se în apă fiartă şi fierbîndu-se din noŭ cu totul, în timp de 10 minute.

d) Scuipătorile să nu se deşarte nici odată prin curte saŭ grădini, căci se pot molipsi animalele domestice, ci tot-d'a-una în latrină.

e) Rufele şi mai ales batistele în care s'a scuipat, prosoapele, şervetele murdărite de bolnav, trebue fierte în clocote cel puţin timp de 15 minute, saŭ să se păstreze strînse cu îngrijire, nesculurîndu-se pentru a le da serviciului municipal să le desinfecteze.

f) In caz de deces de Tuberculosă, se recomandă familiei să nu vînză, saŭ să nu dea de pomană rufele saŭ hainele defunctului, pînă ce n'aŭ fost bine dezinfectate, saŭ să le arză.

g) Camera în care stă bolnavul să nu se mături nici o dată, ci să se ştearge cu cîrpe udate bine în acid fenic 5% saŭ în sublimat 1‰.

h) In cursul boalei să se facă mai multe desinfecţiuni la domiciliul ofticosului.

i) La termenul mutărei într'o nouă locuinţă se recomandă chiriaşilor să desinfecteze bine noua locuinţă prin curăţire, prin spoire saŭ vopsire din noŭ şi spălarea pardoselei camerilor, iar dacă se ştie că casa a fost locuită de vre-un bolnav ofticos, să se ceară serviciului municipal a se face o desinfecţiune radicală.

j) Intre alimentele cari pot transmite tuberculosa (oftica), fiind mai cu seamă laptele şi carnea, se recomandă publicului ca aceste alimente să se mănînce tot-d'a-una bine fierte şi nici odată crude.

k) Omul sănătos care trăeşte împreună cu cel bolnav, poate căpăta boala, de aceea se recomandă familiilor d'a nu consimţi la însurătoarea copiilor, cînd unul din tineri ar fi bolnav de oftică, în caz contrariu soţii se pot molipsi foarte uşor unul de la altul şi copiii, cari nasc din asemeni căsătorii, vor deveni şi ei ofticoşi, căci oftica se transmite şi prin hereditate de la părinţi.

l) Familiile şi persoanele cari vor lua în serioasă băgare de seamă aceste povete pot fi sigure că a făcut totul pentru a fi ferite de molipsire.

Aceste povete s'aŭ făcut de Consiliul de Igienă publică al Capitalei şi se recomandă publicului a le îndeplini în interesul sănătăţei.

Aprobate de Consiliul sanitar superior prin jurnalul No. 659 din 26 Maiŭ 1898.

Primar, Medic Şef,
C. F. Robescu. **Dr. N. Georgescu.**

DINTI **artificiali** cei mai frumoşi şi solizi se fac la d. NICOLAE MARIESCU, dentist parisian. Strada Academiei, 37 şi Calea Victoriei, 74.

PROPRIETATEA
NICULESCU-ANDRONACHE
DIN COLENTINA
De vînzare în loturi micî
Un leŭ Metrul Pătrat

Teren situat la marginea Capitalei pe şoseaua Colentina-Ştefăneşti, depărtat numai la un kilometru de la barieră. Localitate sănătoasă, poziţie înaltă, prezentînd o admirabilă privelişte asupra Bucureştilor.

Mai este de vînzare terenul din partea stîngă a căiei ferate Bucureşti-Constanţa, foarte favorabil pentru instalaţiunî de fabricî, în care scop s'a rezervat terenul necesar pentru o gară (haltă).

In zonele rezervate pe dreapta şi stînga căiei ferate preţul variază între lei 1.50 şi lei 2.25 de metru pătrat.

Terenul ce se vinde este în afară de zona de servitute a fortificaţiilor, fiind în imediată apropiere de Colentina.

Această localitate va cîştiga o mare valoare prin construirea gării de la Obor şi prin facerea liniei de tramway, care va merge pînă la Zalhana şi al cărui traseŭ este încă în studiŭ. S'a rezervat loc pentru : parc, şcoală, biserică, cimitir, piaţă şi primărie.

Biserica va fi construită de proprietari cu cheltuiala lor îndată ce 3 părţi din loturi vor fi vîndute.

Vînzarea se face în loturi de ori-ce întindere, plătibile în 4 ani şi în 4 rate pe an din 3 în 3 luni.

A se adresa d-lui
Căpitan GH. IOANIN
Strada Surorilor, No. 27
vis-à vis de biserica Popa Chiţu

Doritorii de a vizita localitatea găsesc tramcare plătind numai spre a-i transporta de la capul liniei tramwayului din calea Moşilor şi pînă la localitate Joia şi Duminica.

VALORILE ROMÎNE

— BURSA BUCUREŞTI —

Vineri, 18 Septembre 1898

Efecte	Dobînd.	Scad. cupoan.	Oferite cu b. gata	Oferite cu ter.	Cerute cu b. gata	Cerute cu ter.	Incheiate cu b. g.	Incheiate cu term.
Imprumut. de Stat Romîne								
Rentă 81 .	5%	Apr.-Oc.	101½	—	101	—	—	—
« 92 .	5%	Ian.-Iul.	101¼	—	100⅜	—	—	—
« 93 .	5%	Ian.-Iul.	101¼	—	100⅜	—	—	—
« 94 .	5%	Apr.-Oc.	100¼	—	99⅜	—	—	—
« 88	4%	Ian.-Iul.	91½	—	91	—	—	—
« 96-98	4%	Mai.-N-e	92½	—	92	—	—	—
Impr. de oraşe								
Obl. C. B. 88	5%	Ian.-Iul.	100	—	99½	—	—	—
« « « 90	5%	Mai-N-e.	100½	—	100	—	—	—
« « « 98	4½%	Mai-N-e.	98½	—	98	—	—	—
Impr. de societăţi								
Scris. f. rur.	5%	Ian.-Iul.	96⅞	—	98⅜	—	—	—
« « «	4%	Ian.-Iul.	99¼	—	99	—	—	—
« « u. B.	5%	Ian.-Iul.	96⅞	—	96⅜	—	—	—
« « u. I.	5%	Ian.-Iul.	99⅜	—	99¼	—	—	—
Obl. s. bazalt	6%	Ian.-Iul.	—	—	—	—	—	—

Acţiuni	Div. anulu trec.	Valórea nom.					
B. N. a R.	93.30	500 l.	—	2432	—	2430	—	2429 50
B. Agricolă	16	500 l. v.	—	365	—	364	—	357 50 50
B. Dac.-Rom.	35	200 l. v.	—	455	—	453	—	455
B. Naţională	38	200 l. v.	—	515	—	512	—	515
B. Patria .	6	100 l. v.	—	125	—	120	—	—
B. de bazalt	25	250 l. v.	—	400	—	395	—	—
Soc. Letea .	5	100 l. v.	—	—	—	—	—	—

SCONTURI ŞI AVANSURI	%
Banca Naţ. scont	5
« « avansuri pe depposite de efecte saŭ lingouri	6
Banca Agricolă scont	8
« « avansuri pe depozite de efecte	6
Casa de Depuneri şi Consemnaţiuni pe depozite de efecte	5½

Schimb : Napoleon 20.05 ; Coroana germană (marca) 24.70 ; Lira otomană 22.80 ; Florinul austriac de hîrtie 2.10¼ ; Rubla de hîrtie 2.70.

Tipografia „HELIADE" execută ori-ce rcuări, atingătoare de această artă.

Velocipede „CRESCENT"
CHICAGO
I-a marcă americană
Model 1898, neîntrecut la soliditate, eleganţă şi ruliment, preţul lei **375.** Nu cumpăraţi biciclete pînă cînd nu aţi văzut marca americană «**CRESCENT**». Sit. 98
Crescent fără lanţ. Ideal al unei biciclete.
Deposit general : **COMPANIA AMERICANA**
Bulevard Elisabeta
Casa Grand Hotel du Boulevard
BUCURESTI.

NOUL
INSTITUT DE BĂETI
sub direcţiunea d-lor
I. CLINCIU şi G. POPA
profesori la liceul «Lazăr»
Bucureşti, Calea Plevnei, No. 104

Cursuri primare şi liceale complecte. Autorizat a trece esamene în Institut şi a libera certificate equivalente cu cele ale şcoalelor publice. Preparaţiuni pentru şcoala militară şi comercială. A funcţionat, anul trecut, cu următorul corp profesoral, la care în Septembrie, se va mai face oare-carî îmbunătăţirî :

Pr. C. IONESCU, licenţiat în teologie, profesor la asilul «Elena Doamna».
G. ADAMESCU, licenţiat în litere, profesor la gimn. «Şincai».
I. ODOR, absolvent în litere, profesor supl. lic. «Lazăr».
G. POPA, licenţiat în litere, profesor la lic. «Lazăr».
G. M. IONESCU, licenţiat în litere şi teologie.
ST. STOICESCU, licenţiat în matematicî, prof. la lic. «Lazăr».
I. BUCURESCU, licenţiat în matematicî prof la Seminarul «Nifon».
I. NOAGHEA, absolvent al şcoalei de agricultură.
SIM. ST. RADIANU, licenţiat în ştiinţele naturale, prof. la liceul «Lazăr».
N. CLINCIU, doctorand în medicină.
D. I. GHIMPA, licenţiat în şciinţ. fisico-chimice, prof. la liceul «Lazăr».
G. CANDREA, doctor în filosofie, profesor la şcoala comercială.
C. PASCU, licenţiat în drept.
E. CONSTANTINESCU, absolvent al conservatorului.
N. ANGHELESCU, laureat al şcoalei de Belearte din Bucureşti.
I. STOIAN, student al facultăţei de litere.
V. MONTANI, elev la şcoala de poduri şi şosele.
CH. VUILLE, absolvent al şcoalei de institutorî din Neuchâtel.
F. HEYTMANEK, student în matematicî.
G. NANES, student în litere.
V. E. PETRIC, student în litere.
Dr. RĂUTZOIU, medicul internatului.

La 29 Septembrie 1898 se vor vinde prin licitaţie publică la Triunalul Ilfov Secţia de Notariat Imobilele următoare

aparţinînd succesiunei V. G. Porumbaru

1) Imobilul din *Strada Icoanei No. 29* 41 m. 60 faţada şi 58 m. fundul, clădirea cu un etaj, avînd un apartament şi 6 prăvălii, licitaţie începe cu preţul de lei 55322.

2) Imobilul din *Strada Isvor, No. 58* 11 m. 80 faţadă şi 26 metri adîncime şi o coadă în fund, clădire cu un etaj ridicat, avînd 7 camere, grajd, şopron. Licitaţia începe cu preţul de lei 27.396.

NOU DE TOT
Tuburî de beton sistem Monier

din prima fabrică **N. CUŢARIDA & Co.** Bucureşti, autorizate de onorabila Primărie din Capitală pentru înlocuirea tuburilor de basalt «*tot la canal*» (tout à l'egout) precum şi singurile admise la canalisarea oraşului Bucureşti. Interiorul tuburilor perfect sclivisit. Resistenţa de opt orî mai mare de cît aceea a tuburilor comprimate. Greutatea lor pe jumătate a acelor comprimate.

Preţurile din preţul corent pentru provincie sunt înţeleso franco orî-ce gară din Ţară.

Preţurî corente se trimete franco la cerere
SCHNEIDER & GRÜNENFELDER
Depositarî generali Sit. 27
Bucureşti, Str. Sf. Vinerî No. 12

www.dacoromanica.ro

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

ÇOMTESA DASCH

17

CHIVA ȚIGANCA

Ziceam, nu e așa? urmă nervos Mihail, că voesc să dați tot unei femei care m'ar iub'precum o iubesc eu, mi-ar dori mărirea și m'ar povățui și acelaș curaj ar avea, aceeași putere, aceeași inimă; ziceam că femeea aceea ar fi singura stăpînă a sufletului și a vieții mele, și acum zic: Chivo, vrei tu să fii acea femee?

Țiganca, cu ochii înflăcărați, cu peptul bătînd, aștepta acest cuvînt; doborîtă de povara visului său, cînd fu rostit, ea 'l primi ca p'o lovitură de cuțit, la care răspunse cu voce stinsă,

— Nu, Măria Ta.

— Nu? repetă el, îngălbenind, ai zis nu, Chivo?

— Așa Măria Ta, am zis nu, adause ea cu multă tărie.

Și pentru ce Chivo?

— Pentru că nu pot să te iubesc, Măria Ta.

— Nu poți să mă iubești? Și cine te oprește, ce pedică este între noi?

Eu nu țin seamă nici de sîngele nici de sta, rea ta de roabă.

— Nu pot spune pedica ce ne desparte, zise Chiva cu tristețe: 'mi-este peste putință; dar este una nemărginit de mare, este o pedică pe care nu veĭ afla-o nici o dată, nici o dată!

— Ascultă-mă, Chivo, și ține minte ce'ți voiu spune. Suntem singuri, în fața lui Dumnezeu și a frumoasei naturi, suntem departe de lumea ale cărei legi se ridică între noi. Ei bine, îți jur și'ți dau cuvîntul meu, cuvîntul lui Mihail, de voești tu vom fi ast-fel toată viața noastră, căci te iubesc Chivo, căci voiu ști să te fac să fii a mea.

Pînă acum femeile au fost pentru mine numai o unealtă de plăceri, de eri înțeleg ce poate fi o iubită ca tine, înțeleg că numai prin dragostea ta aș putea să ajung la vre-o țintă.

— Măria ta, Măria ta, răspunse Chiva, îți cad la picioare și te jur și te implor să depărtezi de la tine gîndurile astea de perzanie pentru noi și pentru această țară. Ce sunt eu? Ce pot fi pentru tine în fața nevoilor celor mari în cari te afli? O jucărie de cîte-va ceasuri, pe care veĭ arunca-o cînd se va învechi.

Ascultă glasul țării și înăbușește patima nesocotită. Fii mărinimdsul, marele Mihail, nădejdea Moldovei, nu iubitul unei țigănci, căreia desfătarea de o zi poate să'i aducă moartea.

— Mă mîhnești, Chivo. O iubire de o zi? Dar nu știi că cuvîntul meu e neschimbăcios ca și cinstea mea și că zicîndu-ți: Te iubesc, va să zică: dă-mi viața ta, și mă însărcinez eu cu apărarea ei pînă la cea din urmă zi.

— Vaĭ, măria ta, poate și trebue să răspund așa precum am făcut-o: e cu putință.

— Așa dar nu mă iubești? întrebă Mihail.

— Și dacă te-aș iubi, această iubire va rămînea ascunsă ochilor d-tale ca și taina vieței mele.

— Voiu vorbi cu Zinca dacă e așa, ea 'mi va spune adevărul.

— Fie-ți milă, te jur, taci, nu trebue să știe ea această nebunie. Mamă, Mamă!... Mai bine lasă-mă să mă duc Măria ta, Domnița mă chiamă, singur mi-ai spus-o, și dacă cine-va ar presupune ce s'a întîmplat, D-zeu să te ferească.

— Nu ți-am spus încă odată, că eu sunt stăpîn aicea? zise Mihail întărîtat. Cine ar îndrăsni să mă ție de rău?

— Logodnica mărieĭ tale, frumoasa Anica; nici nu te gîndești la ea cînd vorbești ast-fel?

— O să mă înebunești, 'ți spun încă odată, Chivo, te iubesc.

Un sgomot îl făcu să tresară, prințul se întoarse, cuprins de mînie și nerăbdare, și văzu pe Mitică, șezînd ascuns după scară, de unde putea să vază și să auză totul. Mihail l-apucă repede de mînă.

— Ce vreĭ, Mitică, întrebă el, să facĭ acolo? De cînd eștĭ aicea?

— Caut pe Chiva, răspunse copilul, tremurînd vargă; nu mă certa că și eu o iubesc.

— Mitică! Mitică! taci...

— Nu te uita așa la mine... nu mai zic nimic.

— Aicĭ poți vorbi orĭ-ce, zise Mihail, dar aiurea să nu spuĭ nimic: nici surorii tale, nici tatălui tău, nici Domniței Ruxandra.

— Nu voiu spune! adause copilul tremurînd.

— Măria ta, ce aĭ făcut, murmură Chiva depărtîndu-se.

— E cu neputință, se gîndi Mihail, ca acest copil să nu spue, și atunci ce supărări, ce greutățĭ aŭ să urmeze! Cel puțin dacă m'ar iubi, dacă aș fi sigur de dînsa, aș fi puternic! Dar să mă lupt d'odată împotriva tuturor! Ei bine, voiu lupta și voiu izbuti: norocul și voința mea 'mi stau în ajutor.

Mitică se folosi de absorbirea vărului său și o șterse. Mihail rămînd singur, se preumblă pe terasă, mai multă vreme, gînditor, plin de agitare. Apoĭ coborînd scara se îndreptă spre apartamentul său. Marchizul îl aștepta. Pentru întîia oară, înfățișarea acestui prieten îi păru nesuferită. Totuși, mascîndu-și cu desăvîrșire simțimintele carĭ-l frămîntaŭ, vorbi cu Ludovic atît de liber și atît de voios, ca și cum n'ar fi fost c'un minut mai nainte coprins de emoția cea mai puternică. Marchizul povesti gugumăniile lui Champagne, de care rîdeau eĭ neîncetat de la plecarea lor din Franța. Mihail asculta ca și altă dată, și părăsindu-l, Ronsard rîdea de vorbele înemerite și de nebunaticile lui răspunsurĭ.

Întîlni pe scară pe Rosetti, galben, cu fața perită, care 'l duse în camera sa.

— Pentru D-zeu! ce aĭ scumpul meu Grigore, mă sperĭi.

— Ce am? răspunse poetul închizînd ușa; sîntem pierdutĭ.

— Și pentru ce? Ce s'a întîmplat? întrebă Marchizul îngrijat.

— Tot ce se poate întîmpla mai grozav: prințul iubește pe Chiva. Și cînd iubește cine-va pe Chiva, nu mai iubește pe alt cine-va.

— Mi se pare că te sperĭi prea mult, adause Ronsard. Și, apoĭ eștĭ bine încredințat de aceasta?

— Foarte bine încredințat, răspunse Rosetti. Mitică a auzit totul și, în nevinovăția lui, mi-a spus pînă și cele mai micĭ cuvinte, ne înțelese pentru dînsul. Ce să facem! Ce să facem!

— Scumpe Rosetti, d-ta iubeștĭ pe Chiva, gelosia te rătăcește, însușeștĭ principelui simțirile d-tale. Să zicem că ar avea o fantazie; n'ar putea urma nimic de serios, te încredințez, căci în curînd o va jertfi intereselor celor mari la cari e chemat.

— Așa, iubesc pe Chiva, sunt gelos, și acum sunt mai mult de cît orĭ cînd, căci ea va iubi pe Mihail, și cum ar putea să nu-l iubească? El întrunește tot ce poate să răpească pe această fire aprinsă și visătoare. Ea se va perde și ne va perde pe toți.

— Ce de vorbă pentru o țigancă, zise marchizul cu dispreț.

— Da, dar Mihail va jertfi poate chiar coroana pentru această țigancă. D-ta nu știĭ cum poate fi iubită Chiva! Nu! Ea singură ar putea să ne ajute; trebue să-i vorbesc. Dar unde s'o întîlnesc pe Chiva?.. Are să plece în curînd, și mai bine astă seară, de cît mai tîrziŭ.

Ceĭ doĭ tinerĭ se despărțiră. Marchizul se întoarse la Mihail, pe care 'l găsi consfătuindu-se cu Miclescu.

— Soseștĭ tocmai la vreme, scumpe Ludovic, ca să încredințezi pe Miclescu, care zice că iubesc și că această iubire va sminti viitorul meu; d-ta, confidentul meu, scoate-l din această părere, spune-i că nu-i adevărat, ajută-mă.

— Ce fel! și asta? Cugetă Ronsard. Mitică nu și-a pierdut vremea în zadar. Principe, urmă el apoĭ cu voce tare, de ceea-ce pot încredința pe cinstitul d tale prieten, este că nicĭ o dată nu am știut nimic despre această iubire.

— Se vede că aĭ știut pe cele-l'alte și de ar fi ceva aĭ cunoaște și pe aceasta, adause Miclescu.

— Dar, să lăsăm asta, interveni prințul, avem alt-ceva la care trebue să cugetăm.

Domnea atîta liniște și curățenie în vorbele lui Mihail, în cît amîndoĭ ascultătoriĭ se întrebaŭ dacă într'adevăr, nu i-aŭ înșelat. Mitică poate o fi înțeles rău niște vorbe aruncate fără vr'o însemnătate și care prea ușor se spune unei fete frumoase.

Însuși Miclescu atît de pătrunzător se înșela îndoindu-se ca și Ronsard.

(Va urma).

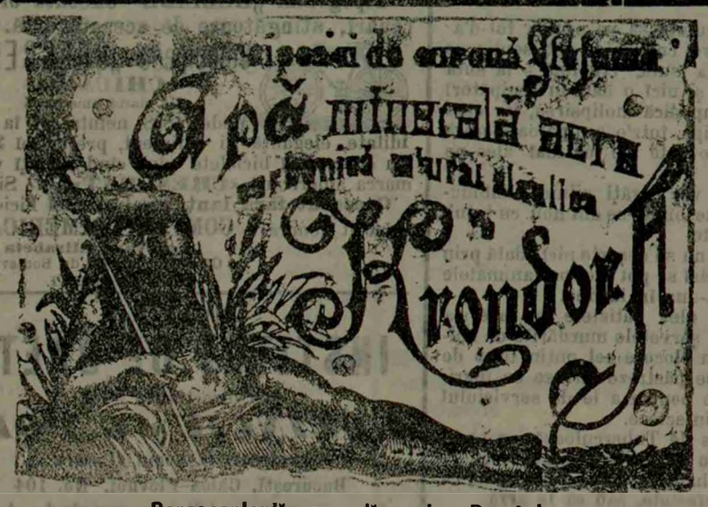

Representanți generali pentru România
Woss & Siebeneicher
No. 24, STRADA SMÂRDAN, No. 24 Sit. 26

KAISER & Co Fabrica de Mașini
CASSEL

Specialitate de **Căĭ Funiculare**
Representant pentru Romînia
CAROL A. FRANCKE
BIUROU TECHNIC
București, Strada Academieĭ No. 47 Sit. 30

TEIRICH & Co
BUCUREȘTI
No. 9, Strada Berzeĭ, No. 9
TELEGRAF, GAZ, APĂ
INCALZITUL CENTRAL
LUMINA ELECTRICA
TELEFONE PARATONERE
FILTRU CHAMBURLAND PASTEUR
TUBURĬ
de BASALT, PLUMB, FONTĂ și FIER
CLOSETE
de toate felurile (tout à l'égout)
MARE DEPOSIT de toate articolele stingătoare de această branșă
BIROU de CONSTRUCȚIE.-Export
DIPLOMA DE ONOARE
la Expoziția din Bucurescĭ în 1894

Les véritables Eaux minérales de
VICHY
sont les Sources
VICHY-ETAT
CELESTINS
GRANDE-GRILLE
HOPITAL
Exiger le nom sur la capsule et l'étiquette.
Les seules véritables Pastilles de Vichy sont les
PASTILLE VICHY-ETAT
fabriquées avec les sels naturels extraits des Eaux de Vichy-Etat.
Comprimés de Vichy
sels naturels VICHY-ETAT
pour préparer l'eau minérale de VICHY GAZEUSE
Agent Général pour la Roumanie, Bulgarie, Serbie
A. G. BUCUREST 3 G-ral Boteanu

E. WOLFF
BUCUREȘTI, Strada Sfîntu Dumitru No. 3
Cel mai mare depozit de:
TUBURI de FER, FONTĂ, PLUMB și de CAZANE
ROBINETE
INJECTOARE perfecționate pentru încălzitul cazanelor cu păcură
VENTILATOARE înlocuind în mod perfect burdufurile
BUTOAIE DE FER pentru transportul petroleului
POMPE, ARMĂTURE, UNELTE
TABLE DE FER
FABRICA de REZERVOARE și de CAZANE
MAȘINI DE ORI-CE FEL. REPARAȚII DE MAȘINI.
FABRICA LA FILARET Sit. 27

Compaiĕ de Gaz din Bucureștĭ
INȘTIINȚARE
Direcția Companieĭ de Gaz din Bucureștĭ aduce la cunoștința onor. Public că cu începere de 1 Septembrie prețul cocsului fia fi de
„Leĭ 52 Tona"
Loco, Uzina de Gaz-Filaret
Pentru transportul în sacĭ și depositatul la locul de destinație se percepe în plus o taxă de Leĭ 3 de tonă.
Pentru siguranța onor. Public, precum și pentru înlesnirea controlului greutățeĭ, fie-care sac este legat cu plumburĭ purtînd pecetea Companieĭ de Gaz, și conține exact 40 kgr. de cok net.
DIRECȚIUNEA.

SOCIETATE de ELECTRICITATE pe ACȚIUNĬ
Fost W. LAHMEYER & Co. Francfurt Main
SUCURSALA BUCURESTI
28, Strada Frumoasă, 28.
Alte sucursale la: BEUTHEN, DUISBURG, GOTHA, HAMBURG, KARLSRUHE, MUNICH, St. IOHANN și VARSOVIA.
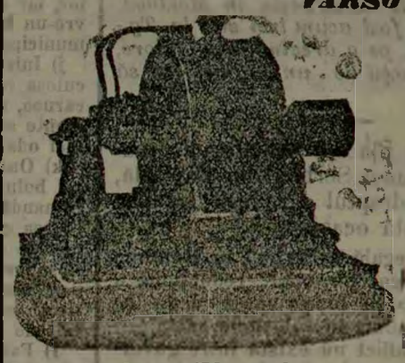
DINAMURI
ȘI
MOTOARE
PENTRU
CURENȚĬ
CONTINUŬ ȘI ALTERNATIV
Instalațiĭ de Lumină Electrică
Instalațiĭ de Energie Electrică
Pentru orĭ-ce fel de Mașine
Instalațiunĭ Electrice pentru Iluminatul Orașelor
de orĭ-ce mărime.
Stațiune Centrală
de lumină și energie electrică p. orașe și regiunĭ industriale.
TRANSMISIUNĬ
de forță electrică p. utilisarea forței apelor pe distanțe marĭ
INSTALAȚIUNĬ ELECTRICE
pentru producerea și distribuirea forței motrice în orĭ-ce fabricĭ.
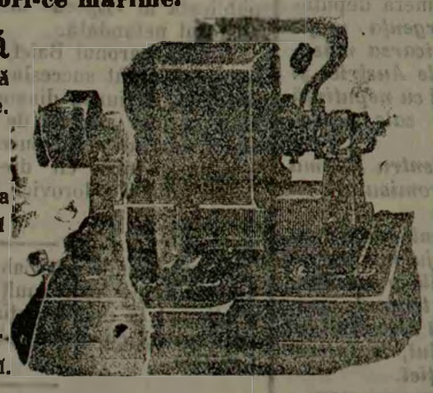

Societate Romînă de Asigurărĭ Generale
BRAILA
Capital Social, leĭ 3.000,000 depliu vărsaț
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Al. Marghiloman, fost ministru, deputat, mare proprietar. București.
Tache Anastasiu, Deputat, mare proprietar, Teoucin.
G. Assan, Președintele Camerei de Comerciŭ din Bucurescĭ, mare industriaș. București.
M. Blank, Șeful casei «Marmorosch Blank & Co. etc. București.
Comandorul Marco Besso, Director general al societății «Asicurazioni Generali». Trieste. Veneția.
F. Carnevali, mare armator, și exportator, Brăila.
Constantin G. Cocias, Deputat, Advocat, Brăila.
Adolff Erfling, Consul German, exportator. Brăila.
Charles Girtanner, Dirigintele ramurei de transport la Soc. «Asicurazioni Generali» Trieste
Ermano Gentilli, Directorul General al Primeĭ Societățĭ austriace de Asigurărĭ Generale contra Accidentelor, etc., etc. din Viena.
Vittorio B. Mendl, Șeful Caselor L. Mendl Co. și Fratelli B. Mendl. Brăila.
Colonel G. Rosnovan, fost președinte al Camerei deputaților, mare propr., Roznov.
Edmondo Richetti, Director al Societ. «Assicurazioni Generali», Triest.
D. G. Roseti, Președinte'e Consiliului de Administrațiune al Creditului Funciar Urban, etc. Iași.
Th. Ștefănescu, Director la Banca Națională a Romîniei etc. Bucureștĭ.
Philippe Weiss, Director la Pester Ungarische, Comercial Bank etc. Budapest.
Zamfir Zamfirescu, mare propr., Brăila.
DIRECȚIUNEA
Director, U. ASCOLI. *Sub-director, D. Gerocostat.*
„GENERALA" asigură în contra daunelor de:
INCENDIU
GRINDINĂ
TRANSPORT
pe uscat. (Fluvial și Maritim).
Face asigurărĭ asupra ***Vieței,*** în toate combinațiunile de *Cas de moarte, Zestre, Rente Viagere,* în condițiunile cele mai noui și cele mai avantagioase.
N.B. —Toate cererile de informațiuni a se îndrepta *Direcțiunei* în Brăila *Representației Generale* din Bucureștĭ, str. Smârdan No. 2 saŭ sucursalelor din toată țara.

MARELE MAGASIN ROMÂN
DIMITRIE PETRESCU
Calea Moșilor, No. 1, (Piața Sf. Anton)
Fiind deja cunoscut de onor. Clientelă, că în acest Magasin se vînd tote articolele cu prețurĭ fabulos de eftin, s'a mai făcut
MARE REDUCERE DE PREȚURI
și soldează toate noutățile din sesonul de Vară
De recomandat pentru rochiĭ:
Zefirurĭ, Toaluri, Bazarine, Lainagiurĭ, Grenadine foarte eftine
CUPOANE de diferite mătăsărĭ și Lainagiurĭ se vînd cu 50 % Rabat (1/2 preț)
CAMIȘI bărbățești albe și colorate, calităț bune de la Leĭ 2,50 în sus
Cel mai mare asortiment de Lainagiurĭ și Mătăsărĭ, Olande, Chifoane Servete, Mese, Prosoape, Ciorapĭ, Batiste, etc. etc.
RAYOANE SPECIALE DE
Covoare, Perdele, Stofe pentru mobile etc.
In acest Magasin se poate procura Trusourĭ gata pentru mirese de la Leĭ 150 pînă la cele mai fine.
NB. Atelisre propriĭ pentru comenzĭ de orĭ-ce fel de lingerie și broderie de mînă, precum și Camășĭ Bărbățeștĭ, Croială franceză după un sistem francez. Sit. 19

PAPIER FAYARD ET BLAYN
Mai mult de 1/2 de secol succes proclamă superioritatea sa în tratamentul de **gutunaĭ, iritațiunei peptului, influența, durerĭ reumatismale, scrîntiturĭ, rănĭ, vărsăturĭ, bătăturĭ.**—Topic excelent contra bătăturilor.

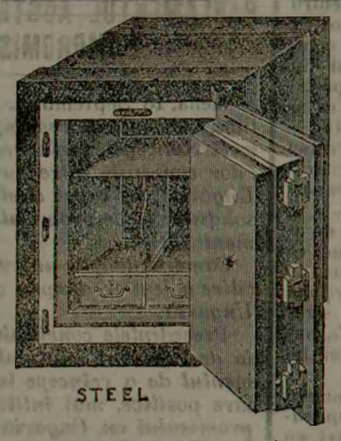

CASE DE BANI
Englezescĭ
de
Fer și Oțel
Sigure contra focului și spargerei
din
Fabrica
Phiips & S-sor Birmingham
DEPOSIT LA
WALTER T. FRANKISH
Deposit de Mașinĭ Agricole
Representant general al Fabricei
WILIAM FOSTER & Co. L-td. Lincolin
BUCUREȘTI
Strada Doamnei No. 21 Sit. 25

MIRON VELESCU
Mașine Agricole și Industriale
35, Str. Smîrdan—BUCURESCI—Calea Moșilor, 100
Case de Bani Englezești
din renumita fabrică **WHITFIELD**
cu Ușĭ de otel — încuetorĭ patentate — pereți dubli
Inlesnirĭ de plată
CATALOAGE GRATIS
Uleiurĭ Minerale Rusești
SFOARA DE MANILLA Sit. 24

București, Tipografia «HELIADE». Clemenței No. 3. C. No. 167.—Exemplare 10.000. Girant: State Elefterescu.—(Telefon «Epoca»).

www.dacoromanica.ro